WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

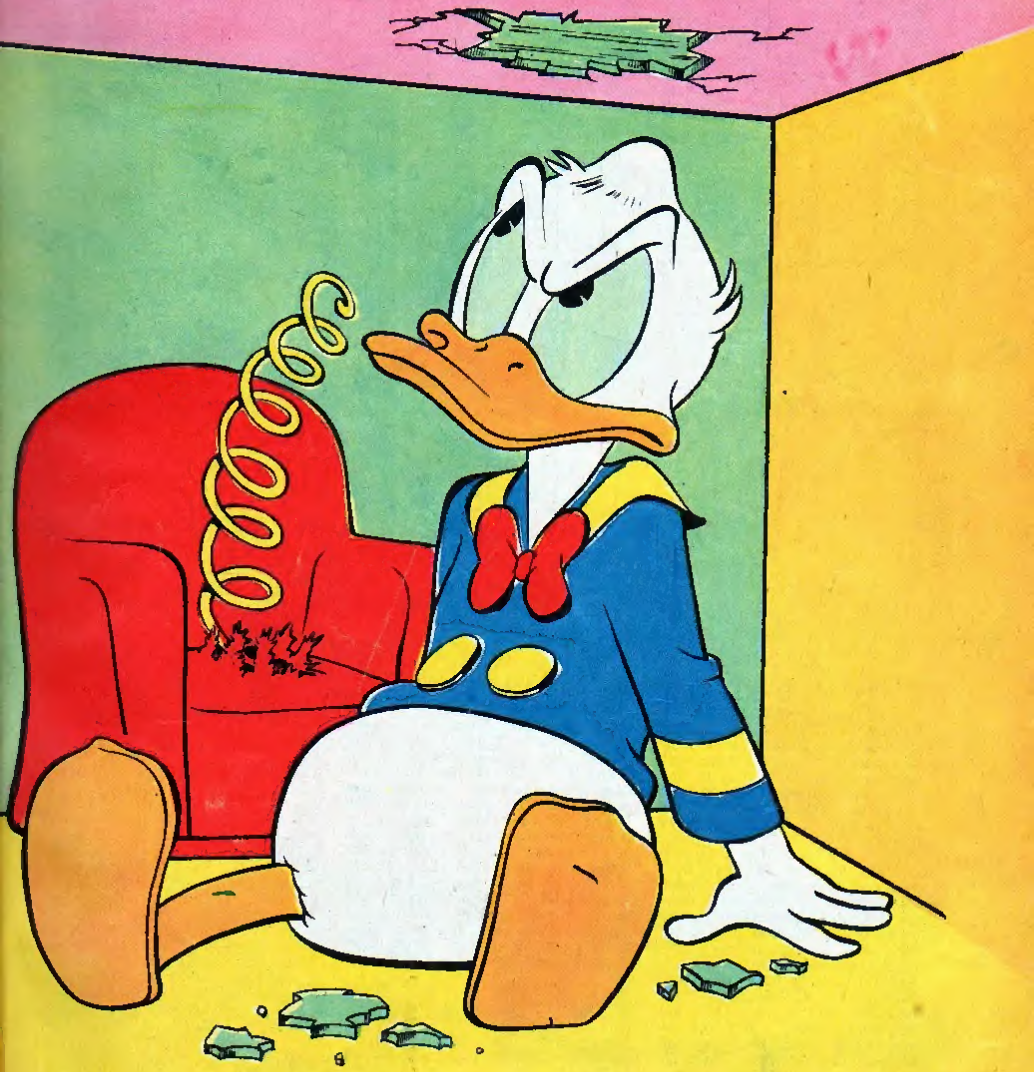

No. 13 30 MAART 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

OP een morgen werden Knabbel en Babbel wakker door geklop op hun deurtje. „Wie zou dat kunnen zijn, Knabbel?" vroeg Babbel. „Misschien de postbode, maar er is haast nooit post voor ons." Voorzichtig deden ze de deur open en.... ja, hoor, het was de postbode. Hij had twee ansichtkaarten in zijn hand. „Voor jullie, Knabbel en Babbel." Daar stonden ze, belemaal beduusd, ieder met een kaart in hun pootje. „Durf jij kijken wie je een kaart heeft gestuurd?" vroeg Babbel met een bibber-stemmetje. „Nou.. eh.. goed, ik zal eerst kijken," antwoordde Knabbel. Met trillende pootjes draaide hij de kaart om en toen.... „O, Babbel, het is een kaart van.... van...." „Nou, van wie dan?" vroeg Babbel ongeduldig.

„Van Evellentje!" Nu was Evellentje het leukste meisje van het hele bos en alle dieren vonden haar heel lief. „Kijk 'ns gauw wie jou een kaart heeft gestuurd," zei Knabbel. Maar voor Babbel was de lol er af. Evellentje vond Knabbel dus aardiger dan hem. Het kon hem nu niet meer schelen van wie hij een kaart had gekregen. Onverschillig draaide hij de kaart om en.. „Knabbel! Ik heb ook een kaart van Evellentje." Eerst keken ze heel verbaasd naar elkaar, maar even later beel boos.

„Evellentje vindt mij aardiger," snauwde Knabbel. „Hoe weet jij dat?" snibde Babbel. „Omdat ze wel 'ns tegen me heeft gelachen." — „Poeh, tegen mij lacht ze altijd als ze me ziet." Ineens boorden ze boven zich: „Maar Knabbel en Babbel, je mag vandaag geen ruzie maken, want het is vriendelijkheidsdag."

Het was Dombo. „Ik ben net bezig alle dieren goede morgen te wensen," zei hij. „Evellentje heeft alle dieren 'n kaart gestuurd en zo doet iedereen iets vriendelijks vandaag." O, wat schaamden Knabbel en Babbel zich toen. Terwijl Knabbel alles in orde maakte voor 'n lekker etentje, ging Babbel alle dieren van het bos uitnodigen. En het is die avond bij de boom van Knabbel en Babbel een gezellige drukte geweest!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 13

In dit plaatje staan tien letters die, als je ze in de juiste volgorde zet, de naam vormen van een dagelijkse gebeurtenis. Om het juiste woord te vinden, moet je met de letter waar de pijl bij staat, beginnen, daarna de stippellijn nauwkeurig volgen en elke letter die je tegenkomt, opschrijven. Je krijgt dan vanzelf het bedoelde woord. Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 4 april

als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam,

en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 13". Veel succes!

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de winnaars van prijsvraag no. 6.

1e prijs: een horloge: H. Roorda, Kluis 72, **Geleen.**

2e prijs: een vier-kleuren ballpoint: Daan King, Drebbestr. 23, **Enschede.**

3e prijs: tafeltennisspel: A. v. Dijk, **Lonneker;** H. IJzer, **Oost-Souburg;** L. v. d. Ven, **Helmond;** W. Hoeve, **Lemmer;** C. Juffermans, **Sassenheim;** E. v. Laar, **Wilrijk (Blg.);** G. Hiemstra, **St. Nicalaasga;** Bob v. d. Meer, **A'dam-W.;** M. Wisse, **Breda;** J. v. d. Starre, **Rotterdam.**

20 doosjes „Donald Duck" postpapier: B. Mulder, **Kootwijkerbraek;** E. Vuijk, **Gouda;** G. Arnolli, **Peize;** L. Verhaart, **Zierikzee;** E. Laatsch, **Bennebroek;** M. Hallensleben, **Den Haag;** C. v. Hoof, **Maastricht;** Dick Bouman, **Leeuwarden;** Y. Ling, **Haarlem;** J. Boutkam, **Oostvoorne;** J. Jansen, **Amersfoort;** K. Cupido, **W.-Terschelling;** V. Decorte, **Brasschaat (Blg.);** S. Mens, **Vught;** G. Smit, **Hippolytushoef;** V. Koster, **Arnhem;** E. Halbesma, **Krommenie;** H. Nijkamp, **Apeldoorn;** A. Tjarms, **Stadskanaal;** F. Pos, **Vleuten.**

De oplossing van prijsvraag no. 11 luidt: **DRAADNAGEL.**

* OOM DONALDS BRIEVENBUS *

HELEEN DIJKHUIZEN, DEN HAAG. Nou, Heleen, al ben je dan pas 6 jaar en heb je net lezen geleerd, toch vind ik dat je keurig kunt schrijven en heel mooi kunt tekenen. Je moet van Mickey heel speciaal de groetjes hebben.

PIET DAVIDZON, HOOGWOUD. Jij houdt zeker heel veel van dieren, hè, Piet. Vooral de vogels hebben het deze winter niet erg gemakkelijk gehad en ze zullen je beslist heel dankbaar zijn. Schrijf je me evengoed nog een keer?

JANNIE WESSELS, VRIEZENVEENSEWIJK. Het is een tijd geleden dat je me hebt geschreven, en je zult het vast een verrassing vinden dat je toch nog in de Donald Duck staat. De groeten aan je broertje en zusjes!

WILHELMUS HAVERKATE TE GOOR. Was die lege kist soms vol, Wilhelmus? Als ik het niet goed heb, schrijf je dan wat het wel moet zijn? Die tekening van jou bewaar ik goed, hoor! Dag!

Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, A'dam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs.

ONS ZIEKENLIJSTJE STAAT OP PAG. 27

WALT DISNEY'S

Oom Dagobert

OP EEN NEVELIGE AVOND KLINKT VANUIT DE VERTE OVER DE SCHOTSE HEIDEVELDEN HET GEHUIL VAN 'N GEHEIMZINNIGE HOND!

OWOEE! OWOEE!

HOOR JE DAT, DONALD? HET IS DUS WAAR DAT DE GEVREESDE HOND VAN MASKERVIL IS TERUGGEKOMEN!

BIBBER!

HOE OOM DAGOBERT ERTOE IS GEKOMEN, NAAR DIE GRIEZELIGE PLEK TE GAAN? WEL, HET BEGON EEN PAAR DAGEN GELEDEN IN DUCKSTAD...

MAAK DAT JE WEGKOMT! MIJN MEESTER ONTVANGT VANMIDDAG THEEVISITE EN ALLEEN DE VOORNAME LIEDEN UIT DUCKBURG WORDEN DOOR MIJ BINNENGELATEN!

MAAR MAG IK DAN NIET MET HEM OVER ZAKEN SPREKEN?

DONALD, WAAROM WORD IK EIGENLIJK NOOIT UITGENODIGD OP DE THEEVISITES VAN DE RIJKE LUI EN WAAROM VINDEN ZE MIJ GEEN VOORNAAM PERSOON?

HOE KAN IK DAT NU WETEN, OOM DAGOBERT?

IK HEB GELD, EEN HOGE ZIJDE EN EEN WANDELSTOK – EN TOCH VINDT NIEMAND DAT IK EEN MAN VAN STAND BEN!

MISSCHIEN VINDEN ZE DAT U TE WEINIG VAN KUNST AF WEET!

JA, OF MISSCHIEN ZIJN UW VOOROUDERS GEEN VOORNAME LUI GEWEEST! DROEG UW GROOTVADER OOK EEN HOGE ZIJDE?

NEE, MIJN GROOTVADER DROEG EEN MIJNWERKERSHELM! EN MIJN OVERGROOTVADER – EH... DAT BEN IK VERGETEN!

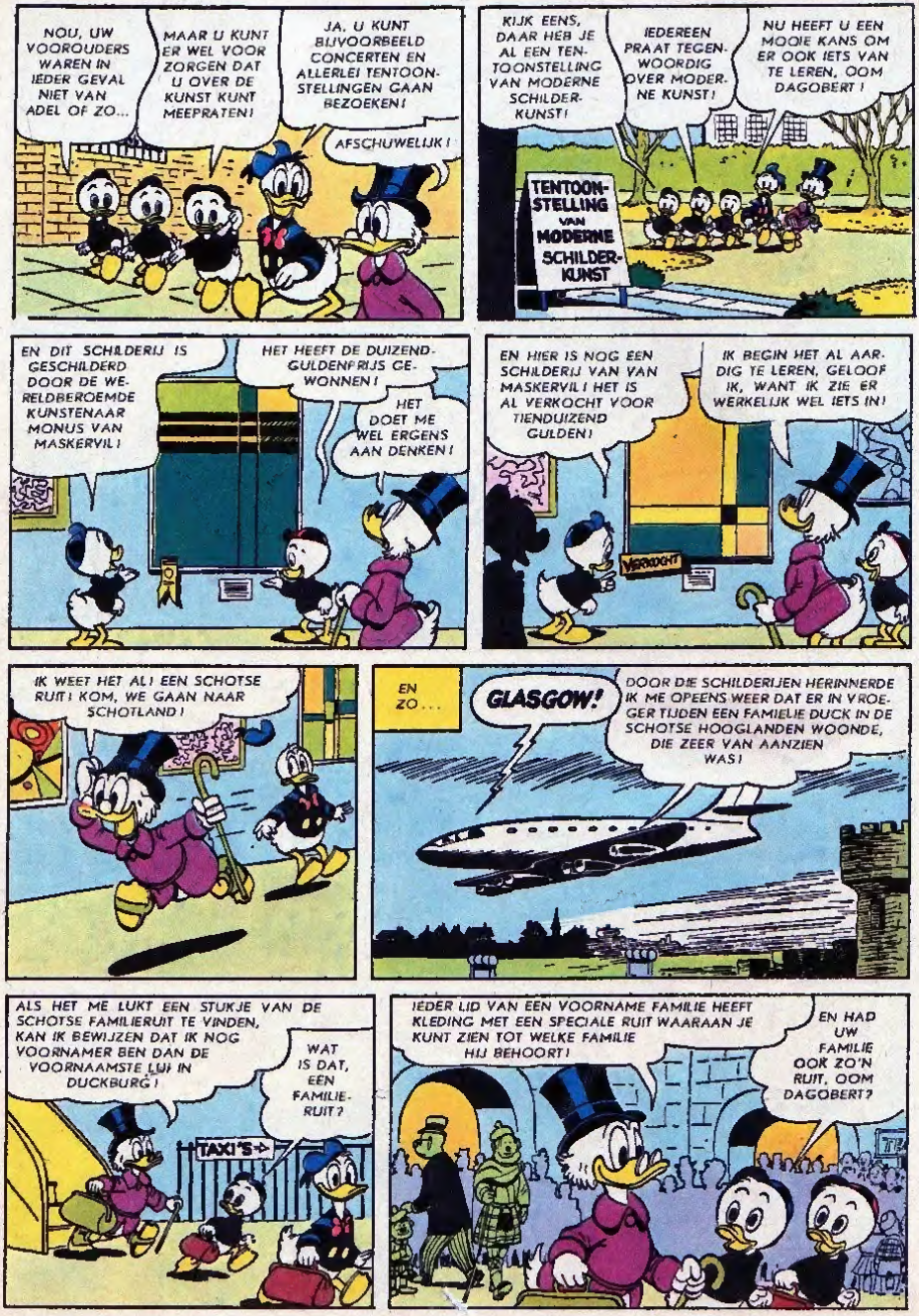
NOU, UW VOOROUDERS WAREN IN IEDER GEVAL NIET VAN ADEL OF ZO...
MAAR U KUNT ER WEL VOOR ZORGEN DAT U OVER DE KUNST KUNT MEEPRATEN!
JA, U KUNT BIJVOORBEELD CONCERTEN EN ALLERLEI TENTOONSTELLINGEN GAAN BEZOEKEN!
AFSCHUWELIJK!
KIJK EENS, DAAR HEB JE AL EEN TENTOONSTELLING VAN MODERNE SCHILDERKUNST!
IEDEREEN PRAAT TEGENWOORDIG OVER MODERNE KUNST!
NU HEEFT U EEN MOOIE KANS OM ER OOK IETS VAN TE LEREN, OOM DAGOBERT!
TENTOONSTELLING VAN MODERNE SCHILDERKUNST
EN DIT SCHILDERIJ IS GESCHILDERD DOOR DE WERELDBEROEMDE KUNSTENAAR MONUS VAN MASKERVIL!
HET HEEFT DE DUIZENDGULDENPRIJS GEWONNEN!
HET DOET ME WEL ERGENS AAN DENKEN!
EN HIER IS NOG EEN SCHILDERIJ VAN VAN MASKERVIL! HET IS AL VERKOCHT VOOR TIENDUIZEND GULDEN!
IK BEGIN HET AL AARDIG TE LEREN, GELOOF IK, WANT IK ZIE ER WERKELIJK WEL IETS IN!
VERKOCHT
IK WEET HET AL! EEN SCHOTSE RUIT! KOM, WE GAAN NAAR SCHOTLAND!
EN ZO...
GLASGOW!
DOOR DIE SCHILDERIJEN HERINNERDE IK ME OPEENS WEER DAT ER IN VROEGER TIJDEN EEN FAMILIE DUCK IN DE SCHOTSE HOOGLANDEN WOONDE, DIE ZEER VAN AANZIEN WAS!
ALS HET ME LUKT EEN STUKJE VAN DE SCHOTSE FAMILIERUIT TE VINDEN, KAN IK BEWIJZEN DAT IK NOG VOORNAMER BEN DAN DE VOORNAAMSTE LUI IN DUCKBURG!
WAT IS DAT, EEN FAMILIERUIT?
TAXI'S
IEDER LID VAN EEN VOORNAME FAMILIE HEEFT KLEDING MET EEN SPECIALE RUIT WAARAAN JE KUNT ZIEN TOT WELKE FAMILIE HIJ BEHOORT!
EN HAD UW FAMILIE OOK ZO'N RUIT, OOM DAGOBERT?

JA! KIJK, DIE TWEE DAAR BEHOREN TOT DE FAMILIE MAC GAKGAK.
ROOD, GROEN, GEEL EN ZWART!

EN DIE TWEE DIE OP HUN DOEDELZAK STAAN TE BLAZEN BEHOREN TOT DE FAMILIE MAC ELAND!
EN WELKE KLEUREN HEEFT DE FAMILIE-RUIT VAN DE FAMILIE DUCK?

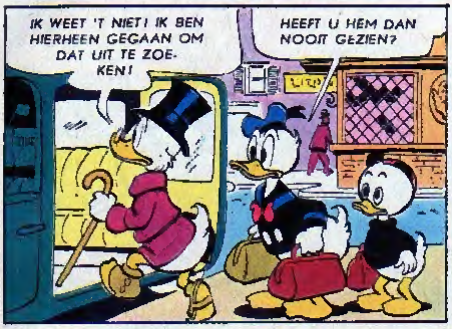
IK WEET 'T NIET! IK BEN HIERHEEN GEGAAN OM DAT UIT TE ZOEKEN!
HEEFT U HEM DAN NOOIT GEZIEN?

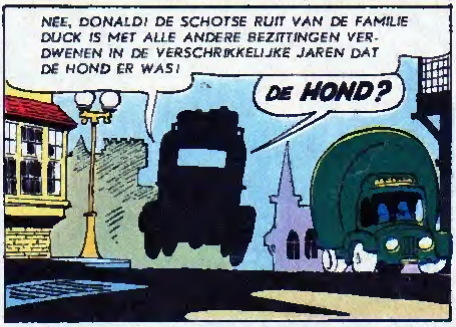
NEE, DONALD! DE SCHOTSE RUIT VAN DE FAMILIE DUCK IS MET ALLE ANDERE BEZITTINGEN VERDWENEN IN DE VERSCHRIKKELIJKE JAREN DAT DE HOND ER WAS!
DE HOND?

JA, DAT IS LANG GELEDEN! IK ZAL JULLIE ER IETS VAN VERTELLEN ALS WE BEZIG ZIJN DE PUINHOPEN VAN HET OUDE KASTEEL VAN DE DUCKS TE ONDERZOEREN!

VOLGENDE DAG...
HET LANDGOED VAN DE FAMILIE DUCK MOET IN DE BUURT VAN DIT DORPJE LIGGEN. WE ZULLEN STRAKS EENS VRAGEN OF IEMAND DE WEG ERNAARTOE WEET!
MAAR OOM DAGOBERT, WAT DENKT U EIGENLIJK IN ZO'N OUD KASTEEL TE VINDEN?

MISSCHIEN EEN STUKJE STOF! OF EEN PAPIERTJE WAAROP HET PATROON VAN DE FAMILIE-RUIT IS GETEKEND!

HOE KOMT U ERBIJ OM NU, OP DIT OGENBLIK, HIER TE KOMEN, MENEER DUCK?
WAAROM ZOU IK DAT NIET DOEN?

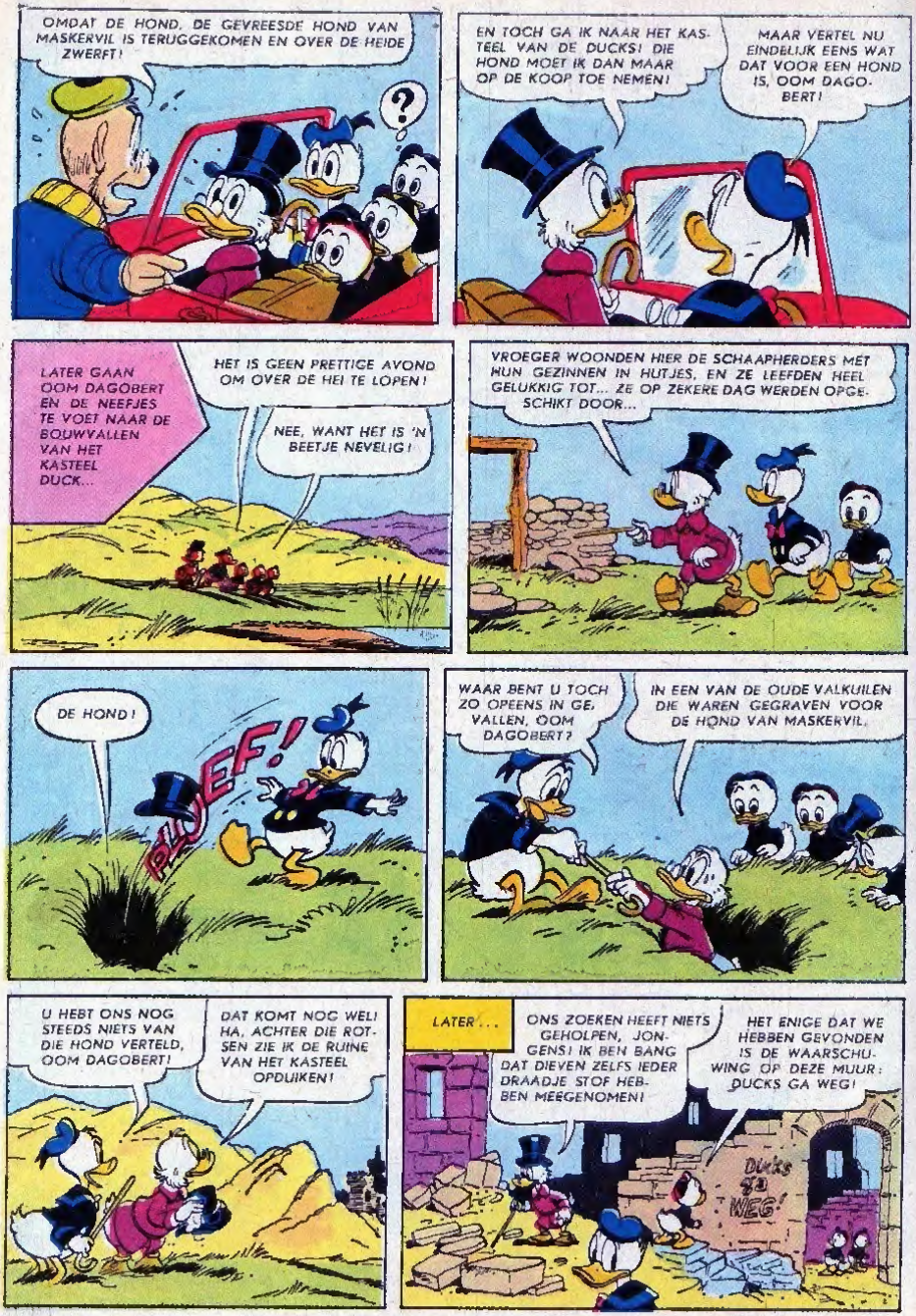
OMDAT DE HOND, DE GEVREESDE HOND VAN MASKERVIL IS TERUGGEKOMEN EN OVER DE HEIDE ZWERFT!
?
EN TOCH GA IK NAAR HET KASTEEL VAN DE DUCKS! DIE HOND MOET IK DAN MAAR OP DE KOOP TOE NEMEN!
MAAR VERTEL NU EINDELIJK EENS WAT DAT VOOR EEN HOND IS, OOM DAGOBERT!
LATER GAAN OOM DAGOBERT EN DE NEEFJES TE VOET NAAR DE BOUWVALLEN VAN HET KASTEEL DUCK...
HET IS GEEN PRETTIGE AVOND OM OVER DE HEI TE LOPEN!
NEE, WANT HET IS 'N BEETJE NEVELIG!
VROEGER WOONDEN HIER DE SCHAAPHERDERS MET HUN GEZINNEN IN HUTJES, EN ZE LEEFDEN HEEL GELUKKIG TOT... ZE OP ZEKERE DAG WERDEN OPGESCHIKT DOOR...
DE HOND!
PLOEF!
WAAR BENT U TOCH ZO OPEENS IN GEVALLEN, OOM DAGOBERT?
IN EEN VAN DE OUDE VALKUILEN DIE WAREN GEGRAVEN VOOR DE HOND VAN MASKERVIL.
U HEBT ONS NOG STEEDS NIETS VAN DIE HOND VERTELD, OOM DAGOBERT!
DAT KOMT NOG WEL! HA, ACHTER DIE ROTSEN ZIE IK DE RUINE VAN HET KASTEEL OPDUIKEN!
LATER...
ONS ZOEKEN HEEFT NIETS GEHOLPEN, JONGENS! IK BEN BANG DAT DIEVEN ZELFS IEDER DRAADJE STOF HEBBEN MEEGENOMEN!
HET ENIGE DAT WE HEBBEN GEVONDEN IS DE WAARSCHUWING OP DEZE MUUR: DUCKS GA WEG!
DUCKS GA WEG!

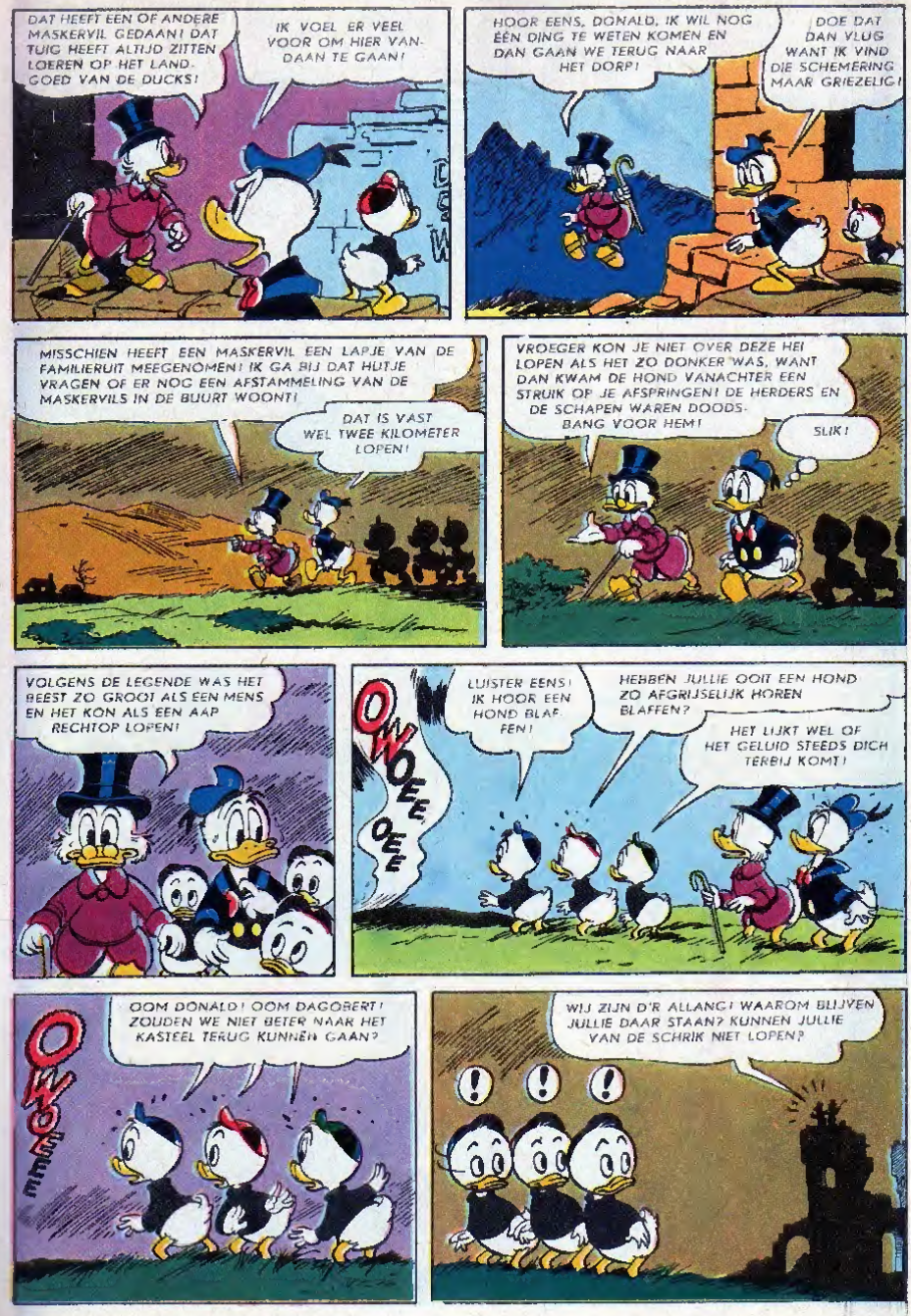
DAT HEEFT EEN OF ANDERE MASKERVIL GEDAAN! DAT TUIG HEEFT ALTIJD ZITTEN LOEREN OP HET LAND-GOED VAN DE DUCKS!
IK VOEL ER VEEL VOOR OM HIER VAN-DAAN TE GAAN!
HOOR EENS, DONALD, IK WIL NOG ÉÉN DING TE WETEN KOMEN EN DAN GAAN WE TERUG NAAR HET DORP!
DOE DAT DAN VLUG WANT IK VIND DIE SCHEMERING MAAR GRIEZELIG!
MISSCHIEN HEEFT EEN MASKERVIL EEN LAPJE VAN DE FAMILIERUIT MEEGENOMEN! IK GA BIJ DAT HUTJE VRAGEN OF ER NOG EEN AFSTAMMELING VAN DE MASKERVILS IN DE BUURT WOONT!
DAT IS VAST WEL TWEE KILOMETER LOPEN!
VROEGER KON JE NIET OVER DEZE HEI LOPEN ALS HET ZO DONKER WAS, WANT DAN KWAM DE HOND VANACHTER EEN STRUIK OP JE AFSPRINGEN! DE HERDERS EN DE SCHAPEN WAREN DOODS-BANG VOOR HEM!
SLIK!
VOLGENS DE LEGENDE WAS HET BEEST ZO GROOT ALS EEN MENS EN HET KON ALS EEN AAP RECHTOP LOPEN!
LUISTER EENS! IK HOOR EEN HOND BLAF-FEN!
OWOEE OEE
HEBBEN JULLIE OOIT EEN HOND ZO AFGRIJSELIJK HOREN BLAFFEN?
HET LIJKT WEL OF HET GELUID STEEDS DICHTERBIJ KOMT!
OOM DONALD! OOM DAGOBERT! ZOUDEN WE NIET BETER NAAR HET KASTEEL TERUG KUNNEN GAAN?
OWOEEEEE
WIJ ZIJN D'R ALLANG! WAAROM BLIJVEN JULLIE DAAR STAAN? KUNNEN JULLIE VAN DE SCHRIK NIET LOPEN?

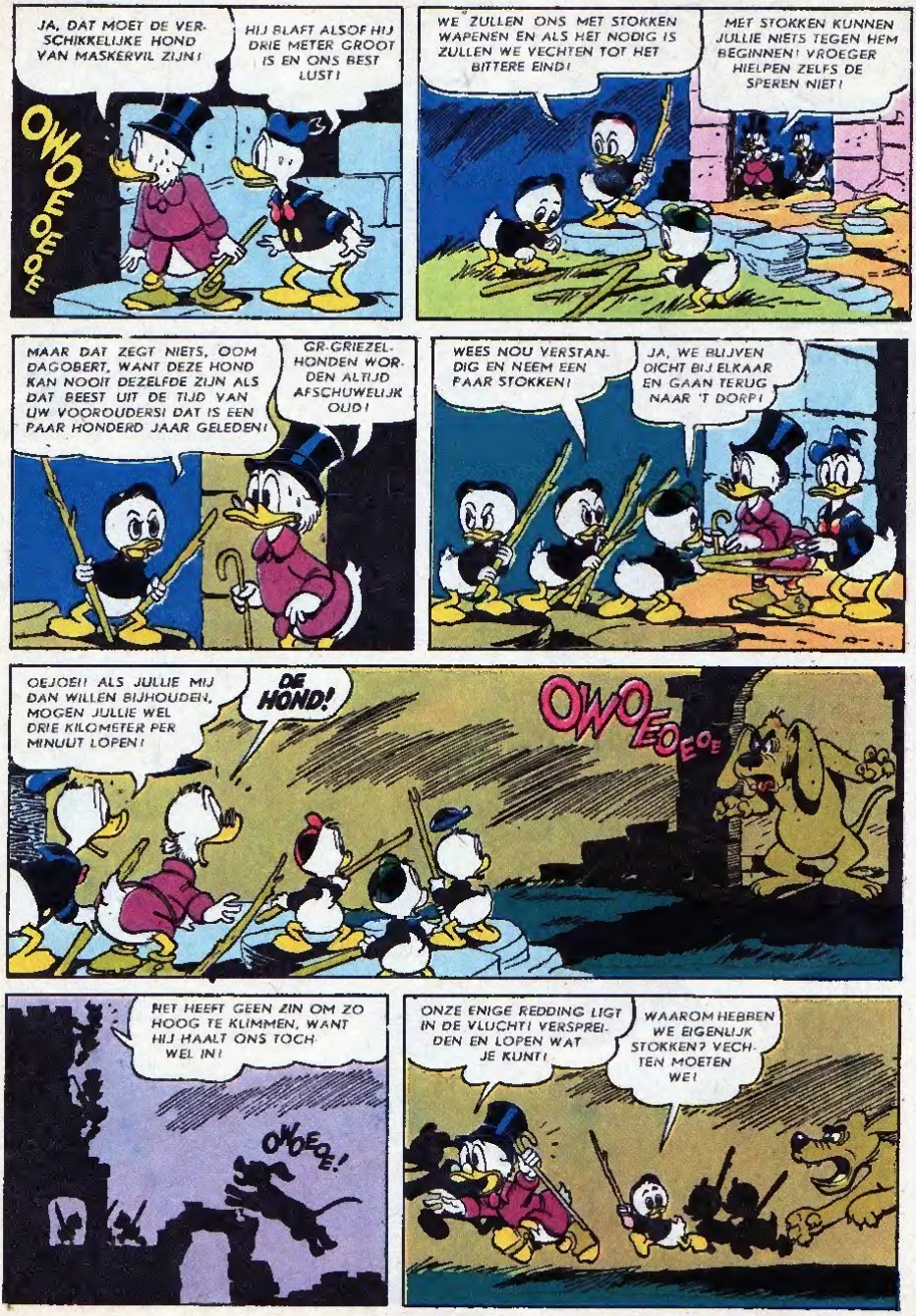
JA, DAT MOET DE VERSCHIKKELIJKE HOND VAN MASKERVIL ZIJN!
HIJ BLAFT ALSOF HIJ DRIE METER GROOT IS EN ONS BEST LUST!
OWOEOEOE
WE ZULLEN ONS MET STOKKEN WAPENEN EN ALS HET NODIG IS ZULLEN WE VECHTEN TOT HET BITTERE EIND!
MET STOKKEN KUNNEN JULLIE NIETS TEGEN HEM BEGINNEN! VROEGER HIELPEN ZELFS DE SPEREN NIET!
MAAR DAT ZEGT NIETS, OOM DAGOBERT, WANT DEZE HOND KAN NOOIT DEZELFDE ZIJN ALS DAT BEEST UIT DE TIJD VAN UW VOOROUDERS! DAT IS EEN PAAR HONDERD JAAR GELEDEN!
GR-GRIEZELHONDEN WORDEN ALTIJD AFSCHUWELIJK OUD!
WEES NOU VERSTANDIG EN NEEM EEN PAAR STOKKEN!
JA, WE BLIJVEN DICHT BIJ ELKAAR EN GAAN TERUG NAAR 'T DORP!
OEJOE!! ALS JULLIE MIJ DAN WILLEN BIJHOUDEN, MOGEN JULLIE WEL DRIE KILOMETER PER MINUUT LOPEN!
DE HOND!
OWOEOEOE
HET HEEFT GEEN ZIN OM ZO HOOG TE KLIMMEN, WANT HIJ HAALT ONS TOCH WEL IN!
OWOEOE!
ONZE ENIGE REDDING LIGT IN DE VLUCHT! VERSPREIDEN EN LOPEN WAT JE KUNT!
WAAROM HEBBEN WE EIGENLIJK STOKKEN? VECHTEN MOETEN WE!

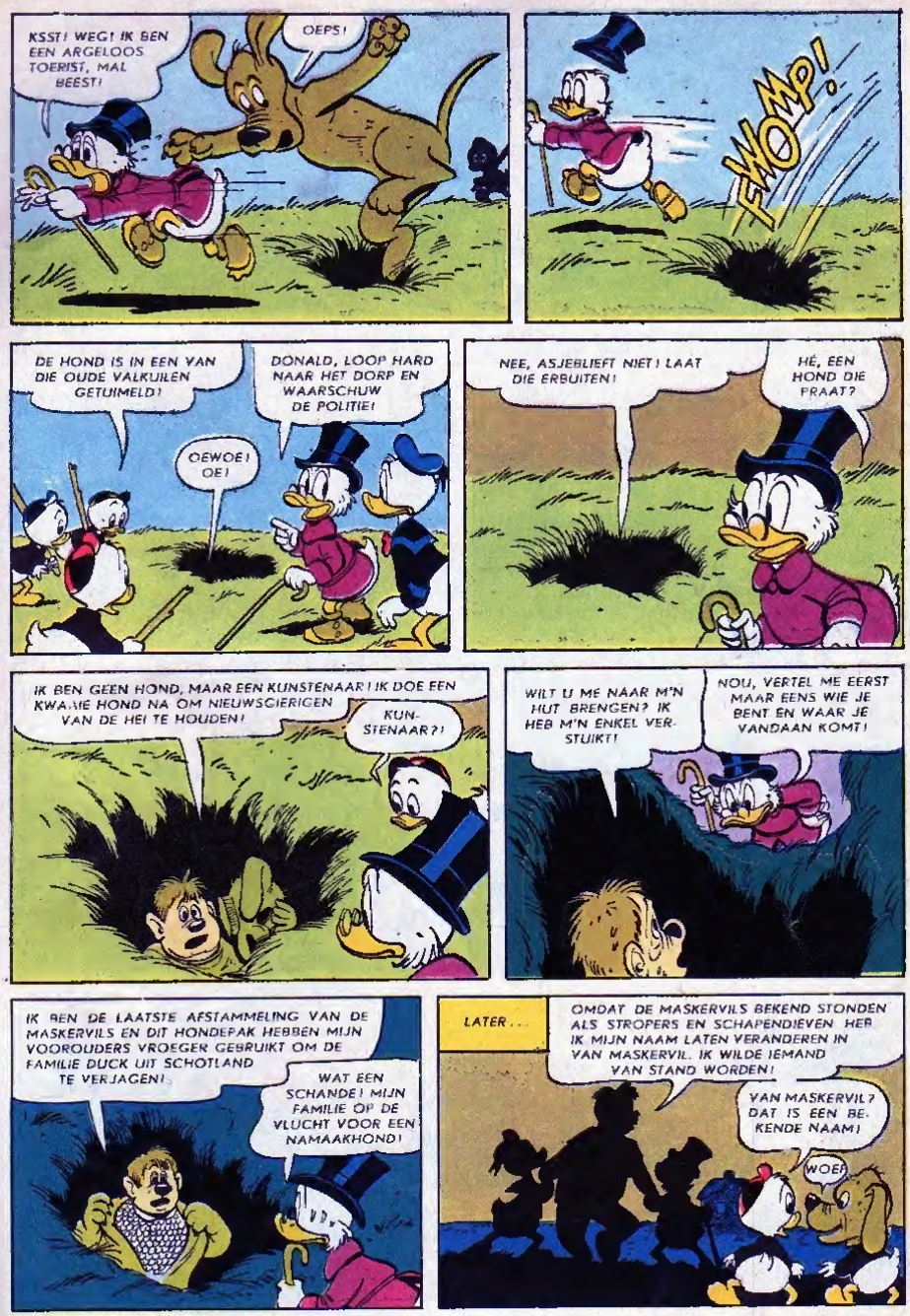
KSST! WEG! IK BEN EEN ARGELOOS TOERIST, MAL BEEST!
OEPS!
FWOMP!
DE HOND IS IN EEN VAN DIE OUDE VALKUILEN GETUIMELD!
DONALD, LOOP HARD NAAR HET DORP EN WAARSCHUW DE POLITIE!
OEWOE! OE!
NEE, ASJEBLIEFT NIET! LAAT DIE ERBUITEN!
HÉ, EEN HOND DIE PRAAT?
IK BEN GEEN HOND, MAAR EEN KUNSTENAAR! IK DOE EEN KWAAIE HOND NA OM NIEUWSGIERIGEN VAN DE HEI TE HOUDEN!
KUN-STENAAR?!
WILT U ME NAAR M'N HUT BRENGEN? IK HEB M'N ENKEL VERSTUIKT!
NOU, VERTEL ME EERST MAAR EENS WIE JE BENT EN WAAR JE VANDAAN KOMT!
IK BEN DE LAATSTE AFSTAMMELING VAN DE MASKERVILS EN DIT HONDEPAK HEBBEN MIJN VOOROUDERS VROEGER GEBRUIKT OM DE FAMILIE DUCK UIT SCHOTLAND TE VERJAGEN!
WAT EEN SCHANDE! MIJN FAMILIE OP DE VLUCHT VOOR EEN NAMAAKHOND!
LATER...
OMDAT DE MASKERVILS BEKEND STONDEN ALS STROPERS EN SCHAPENDIEVEN HEB IK MIJN NAAM LATEN VERANDEREN IN VAN MASKERVIL. IK WILDE IEMAND VAN STAND WORDEN!
VAN MASKERVIL? DAT IS EEN BEKENDE NAAM!
WOEF!

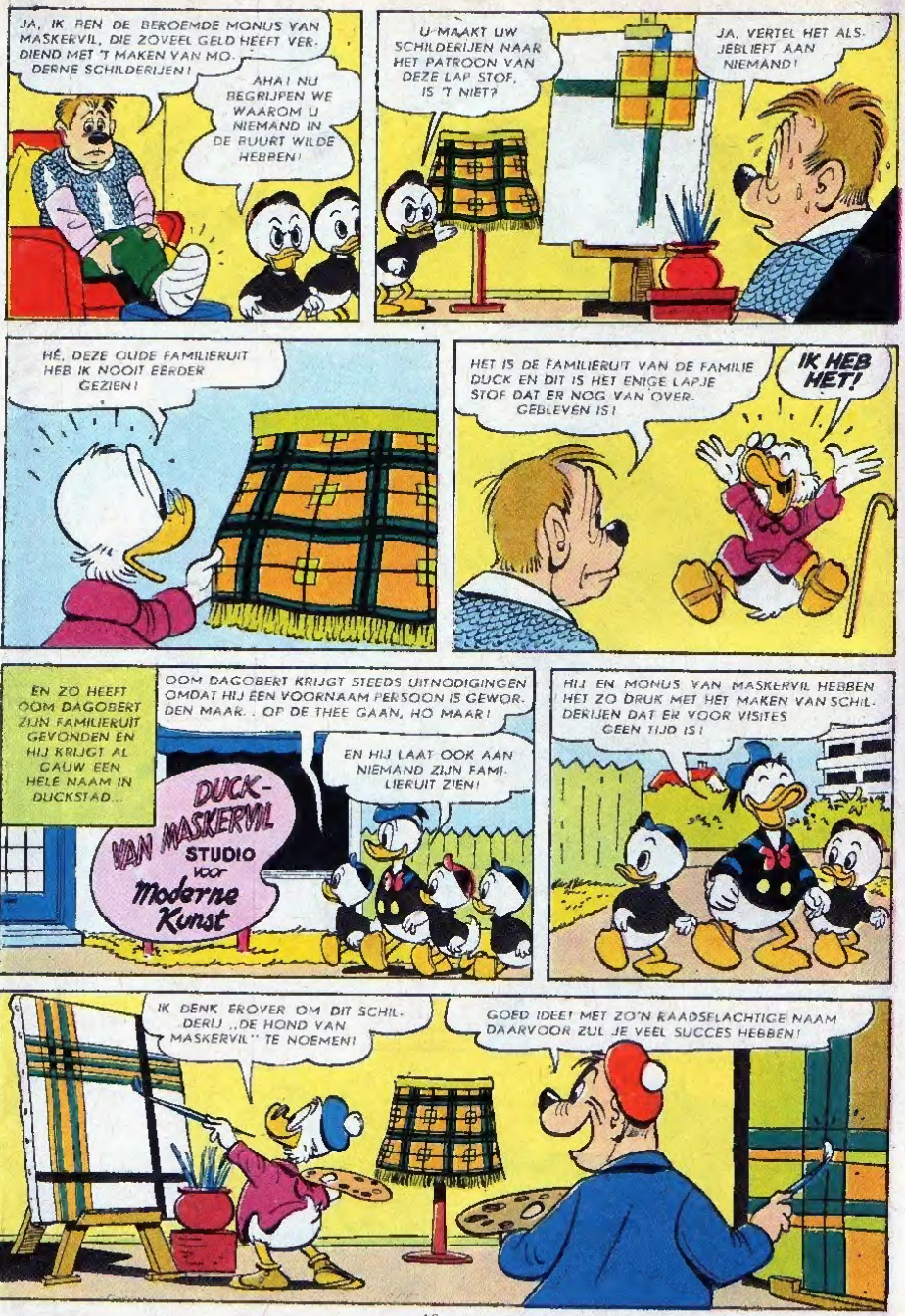
JA, IK BEN DE BEROEMDE MONUS VAN MASKERVIL, DIE ZOVEEL GELD HEEFT VERDIEND MET 'T MAKEN VAN MODERNE SCHILDERIJEN!
AHA! NU BEGRIJPEN WE WAAROM U NIEMAND IN DE BUURT WILDE HEBBEN!
U MAAKT UW SCHILDERIJEN NAAR HET PATROON VAN DEZE LAP STOF, IS 'T NIET?
JA, VERTEL HET ALSJEBLIEFT AAN NIEMAND!
HÉ, DEZE OUDE FAMILIERUIT HEB IK NOOIT EERDER GEZIEN!
HET IS DE FAMILIERUIT VAN DE FAMILIE DUCK EN DIT IS HET ENIGE LAPJE STOF DAT ER NOG VAN OVERGEBLEVEN IS!
IK HEB HET!
EN ZO HEEFT OOM DAGOBERT ZIJN FAMILIERUIT GEVONDEN EN HIJ KRIJGT AL GAUW EEN HELE NAAM IN DUCKSTAD...
OOM DAGOBERT KRIJGT STEEDS UITNODIGINGEN OMDAT HIJ EEN VOORNAAM PERSOON IS GEWORDEN MAAR.. OP DE THEE GAAN, HO MAAR!
EN HIJ LAAT OOK AAN NIEMAND ZIJN FAMILIERUIT ZIEN!
DUCK-VAN MASKERVIL STUDIO voor Moderne Kunst
HIJ EN MONUS VAN MASKERVIL HEBBEN HET ZO DRUK MET HET MAKEN VAN SCHILDERIJEN DAT ER VOOR VISITES GEEN TIJD IS!
IK DENK EROVER OM DIT SCHILDERIJ „DE HOND VAN MASKERVIL" TE NOEMEN!
GOED IDEE! MET ZO'N RAADSELACHTIGE NAAM DAARVOOR ZUL JE VEEL SUCCES HEBBEN!

TOUWTREKKEN IN HET VIERKANT

JE hebt zeker weleens met je vriendjes aan touwtrekken gedaan op de gewone manier. Dus met twee partijen, die elk aan een eind van het touw trekken. Er is echter ook een andere en misschien zelfs nog wel leukere manier van touwtrekken. Hoe dit gaat, zie je in de afbeelding hierbij. Je ziet daar tevens dat je met vier personen moet zijn. De uiteinden van het stuk touw knopen we stevig aan elkaar. De cirkel van touw die we nu hebben gekregen, verdelen we in vier gelijke stukken. De deelpunten geven we aan door er gekleurde wol om te knopen. De spelers worden bij deze deelpunten geplaatst, ze moeten het touw nu zo vast houden, dat de met wol gemerkte punten tussen hun handen vallen. Beginnen de spelers te trekken, dan neemt het touw de vorm van een vierkant aan. Trekt elke speler even hard, dan blijft het vierkant op zijn plaats. Meestal is er echter één sterker, zodat hij het touw met de daaraan vastgeklampte spelers in zijn richting kan trekken. Om de bewegingen goed te kunnen controleren zetten we op de grond of in het gras een groter vierkant uit, waarvan we de vier hoeken markeren met vlaggetjes. De vlaggetjes moeten we zo neerzetten, dat ze gemakkelijk omgestoten kunnen worden.

Elke speler probeert nu met zijn rug het vlaggetje in zijn hoek om te duwen. Wie dit lukt, die heeft de wedstrijd gewonnen.

WARM EN KOUD

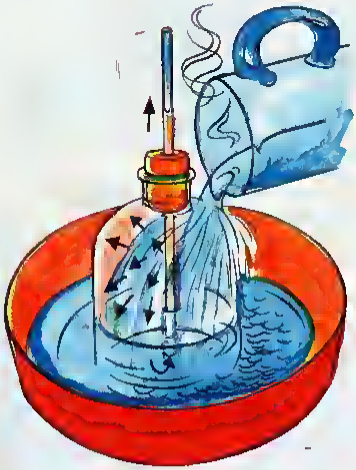

* * * * * * * * * *

MET behulp van een eenvoudige proef kunnen we aantonen dat gassen sterk uitzetten of inkrimpen door verhitting of afkoeling. In een afwasteilije of goot-steen plaatsen we een grote fles of pot die we voor een vierde met water hebben gevuld. De fles of pot sluiten we af met een doorboorde rubber stop. Door het gat in deze stop steken we een glazen buisje, dat tot bijna op de bodem van fles of pot moet geraken. Het buisje moet goed passen, want de fles moet hermetisch zijn afgesloten. Dan gieten we voorzichtig warm (niet kokend!) water over de fles. Het glas neemt al vlug de hitte op en geeft het tegelijkertijd weer af aan de lucht die zich in de fles bevindt. We zullen nu merken dat de lucht uitzet en probeert het water weg te drukken. Voor het water is er maar één manier om te ontsnappen, namelijk door het buisje dat we door de rubber stop hebben gestoken. Houden we op met gieten, dan zal na enkele ogenblikken het water weer langzaam zakken.

Daarna nemen we wat ijsblokjes uit de koelkast en slaan deze met een hamer tot splinters. We wikkelen hiervoor de ijsblokjes in een doek, zodat 't ijs niet overal heenspringt. De splinters vermengen we met koud water. Als we nu dit ijskoude mengsel over de fles gieten, koelt het glas en daardoor de lucht in de fles sterk af. Door deze sterke afkoeling krimpt de lucht, waardoor er dus meer ruimte voor het water ontstaat. Het in het buisje aanwezige water zal daardoor zakken.

WALT DISNEY'S

Willie Wortel

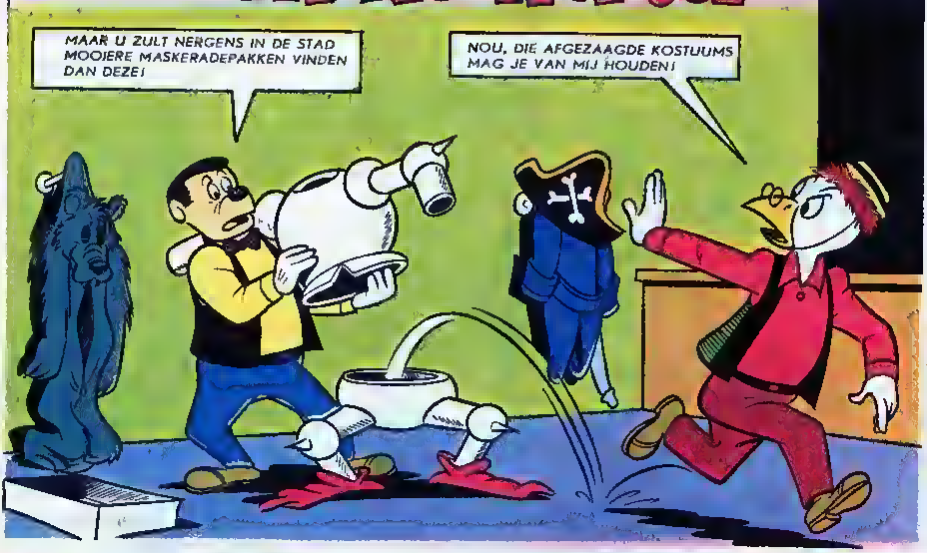

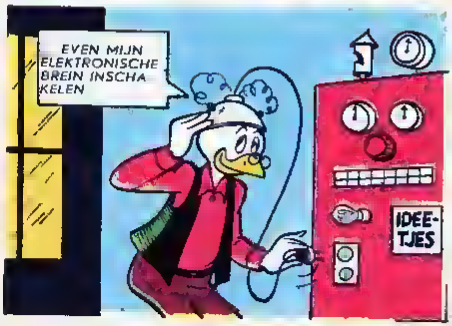

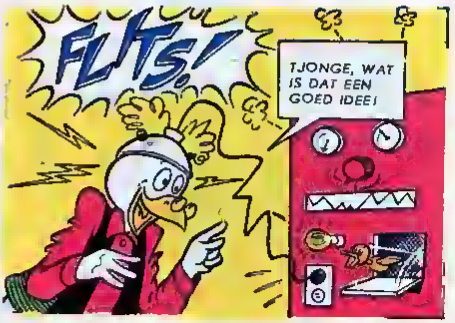

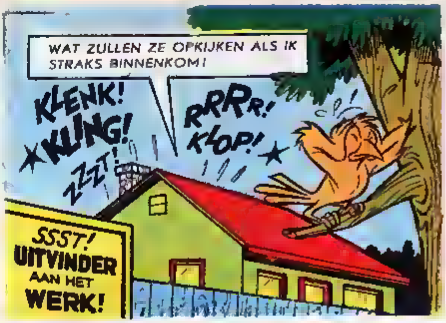
WAT ZULLEN ZE OPKIJKEN ALS IK STRAKS BINNENKOM!
KLENK!
KLING!
ZZZ!
RRRR!
KLOP!
SSST! UITVINDER AAN HET WERK!

EN EEN HELE TIJD LATER...
DIT VLIEGENDE SCHOTEL PILOTEN-PAK KRIJGT VAST DE EERSTE PRIJS
ZOEM

WAT KRIJGEN WE NOU? EEN MONSTER VAN MARS!
HELP!
O, O WAT ZIJN SOMMIGE MENSEN TOCH KORTZICHTIG!

ALLES IN ORDE?
BEHALVE DAT U ZICH DAN HALF DOOD BENT GESCHROKKEN?

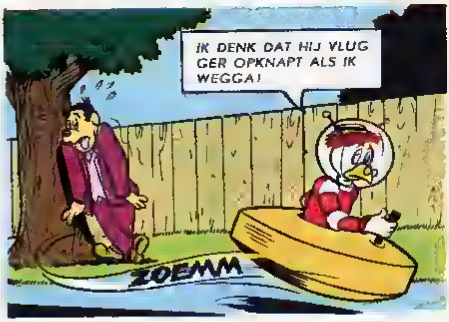
IK DENK DAT HIJ VLUG GER OPKNAPT ALS IK WEGGA!
ZOEMM

STOP! IN NAAM DER WET!
WAT? IK GA NIET BOVEN DE 50!

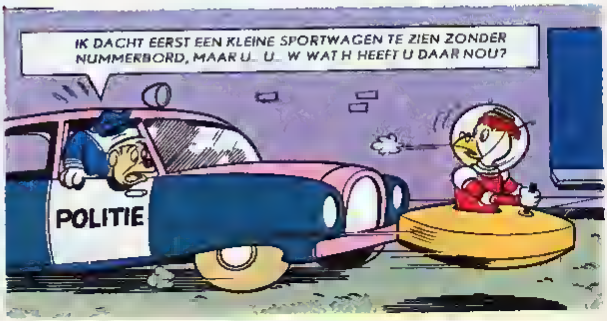
IK DACHT EERST EEN KLEINE SPORTWAGEN TE ZIEN ZONDER NUMMERBORD, MAAR U... U... W WAT H HEEFT U DAAR NOU?
POLITIE

KOM! WE ZULLEN 'M MEENEMEN VOOR 'N VERHOOR!
DAN KUN JE VERTELLEN WAT JE BENT!

DAG, HEREN! IK WAS NIET IN OVERTREDING EN IK HEB EEN DRINGENDE AFSPRAAK!
ZOEMM!

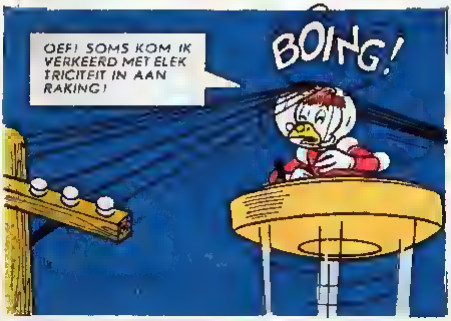
OEF! SOMS KOM IK VERKEERD MET ELEKTRICITEIT IN AANRAKING!
BOING!

IK ZAL NU MAAR OP EEN FLINKE HOOGTE BLIJVEN!
ZOEM!

EN INTUSSEN
EEN VREEMD VOORWERP IN DE LUCHT!
IK ZAL DE JONGENS VRAGEN WAT HET IS!
DUCKSTAD VLIEGBASIS

EN EEN PAAR SECONDEN LATER
JA, HET ONBEKENDE VOORWERP VLIEGT NU PAL VOOR ONS!

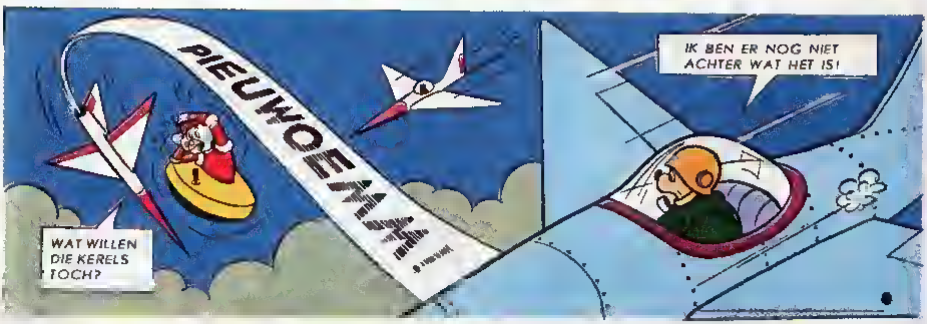
PIEUWOEMM
IK BEN ER NOG NIET ACHTER WAT HET IS!
WAT WILLEN DIE KERELS TOCH?

ALS IK NIET HÉÉL GAUW BENEDEN KOM, VAL IK FLAUW EN KOM IK TE SNEL BE NEDEN OOK!
ZOEM
AAAAI! IK MOET NODIG WEER OMHOOG. MAAR IK BEN BANG DAT IK EERST ÉÉN NOODLANDING MOET MAKEN!
ZZZZZ
BOEM! KREKS! KLENK!
NOU, OM DE WAARHEID TE ZEGGEN, IK HAD WERKELIJK GEEN BETERE LANDINGS PLAATS KUNNEN UITKIEZEN!
STADS VUILNIS-BELT
AFIJN, GOED BESCHOUWD WAS HET TOCH VEEL TE MOOI VOOR DAT STOMME FEESTJE!
GRUTJES! HET FEEST IS AL HOOG EN BREED BEZIG!
HÈ BAH, ALWÉÉR EEN ZEE-ROVER!
JA, EN WAT VOOR ÉÉN!

Pipo en het oog

Als het daglicht boven het dal Rhim-Rhama plotseling uitfloept, gaan Pipo, Petra en het jongetje Toj-Toj op onderzoek. Met behulp van een bergvolkje, de Diepfriezen, komen ze terecht bij de reus Ox die, volgens de bewoners van het dal, het licht heeft uitgedoofd. Van Ox en zijn vrouw vernemen ze dat het licht afkomstig was van een grote diamant die door Ox werd bewaakt. De diamant blijkt te zijn gestolen en het spoor, een blauw petje, wijst naar het Blauwland. Daarheen is het drietal nu op weg . . .

15. DE OPSCHEPPERS VAN BLAUWLAND

„HET is handig dat we dat sneeuwvosje van het Diepfries-volk hebben meegekregen," zegt Petra. „Ik wist niet dat zulke diertjes voor speurhond kunnen spelen!" „Het zeer wel waar wezen!" roept Toj-Toj, het daljongetje vrolijk. „Kijk maar hoe hij eigen snuffeineus achterna gaan! Hij ruiken al een spoor! Mij zijn blij dat ik avontuur meemaken, landgenoten in dal van Rhim-Rhama zullen grote ogens opzetten en mij toejuichen als wij diamant terugbrengen op top en de licht weer schijnen gaan in onze donkere dal!"
Pipo denkt dat het allemaai wel niet zo gemakkelijk zal gaan; vooriopig hebben ze de dieven nog niet opgespoord. Het is bovendien de vraag of de kostbare diamant nog in Blauwland is! Ze zullen er die dag trouwens niet meer komen, want juist als ze in de verte muren en torens zien, gaat de zon ineens onder achter een bergrand en wordt de hemel rood en snel donkerder. „Halt, reisgenoten!" roept Pipo. „Einde van deze etappe. Het is tijd voor een hapje en een slaapje! Ik kom liever niet 's avonds laat een wildvreemd land binnen: morgen komt er weer een dag en dan stappen we kersvers en uitgerust dat onbekende koninkrijk in."
Het opvouwbare tentje wordt uit de rugzak gehaald en opgezet tussen het kreupelhout langs een meertje. Spoedig ritselt de nachtwind om het tentzeil en slapen onze drie avonturiers in.
De volgende morgen worden ze gewekt door het gekwaak van honderden klkvorsen, die op plompe bladeren langs de oevers wonen en zich waarschijnlijk verbeelden dat ze mooi kunnen zingen; zo oorverdovend gaan die gladkoppen te keer!
Pipo, Petra en Toj-Toj eten de laatste broodjes die Mammaloe meegaf, nemen een slokje klipgeitemelk uit de bos-en veldfles en gaan op stap. Een uur later staan ze voor de blauwe stadspoort van Blauwland en kloppen aan. Een schildwacht doet de deur open en roept: „Hallo, die vreemdelingen! Welkom in Blauwland, het mooiste land ter wereld, waar de aardigste mensen in de fijnste huizen wonen! Loopt u maar door en geniet volop van uw hezoek aan het prachtigste land ter wereld!"
Petra en Toj-Toj beginnen te giechelen om zoveel verwaande woorden. De schildwacht hoort het en kijkt opeens erg boos. „Hela!" roept hij, „jullie geloven me toch wel, hè? Jullie zijn toch toevalllg geen spionnen uit Geelland of Roodland of uit een ander achterlijk landje, waar het niet zo goed en volmaakt is als hier! Anders zou ik genoodzaakt zijn om jullie op te sluiten in onze gevangenis; overigens, de mooiste gevangenis ter wereld!" Pipo trekt de kinderen vlug mee. „Nee, meneertje de poortbaas," zegt hij. „Bedankt

Van X

Een wonderlijke geschiedenis, verteld door WIM MEULDIJK prenten van JAN WESSELING

voor de inlichtingen, maar we wandelen liever over de mooiste steentjes van je fijnste straatjes om de grootste dief ter wereld te gaan zoeken! Goeiemorgen, knapste schildwacht!" De poortwachter kijkt het drietal met het sneeuwvosje een beetje aarzelend na. Hij is er niet helemaal zeker van of Pipo hem niet bij zijn langste neus genomen heeft.

Even later wandelen onze drie avonturiers al door de straten van Blauw-blauw, de hoofdstad van Blauwland. (Het is ook de énige stad, maar dat moet je niet tegen de bewoners van Blauwland zeggen!) De bewoners van Blauwland struikelen regelmatig, omdat ze allemaal verwaand met hun neuzen in de lucht lopen (de beste lucht ter wereld).

„Misschien heet het hier daarom Blauwland," peinst Petra hardop. „Die mensen zitten allemaal vol blauwe plekken van het vallen! Oh, papa, waarom sta je nu stil!"

Pipo heeft hait gehouden vlak bij het drukste pleintje van de stad. „Ons speurvosje raakt de koers kwijt," zegt hij. „Kijk maar, hij staat te snuiven, maar het spoor vindt hij niet meer! Het is hier ook zo druk; ze hebben hier blijkbaar ook het spitste spits-uur ter wereld, laten we maar even op een terrasje gaan zitten en iets gebruiken."

Een ober komt aangesneld en roept: „Welkom beste vreemdelingen, wat wilt u gebruiken; we hebben de heerlijkste drankjes en de lekkerste soepen. Vruchten uit eigen tuin en eieren uit eigen kip! De zaligste, verrukkelijkste spijzen vindt u hier in het beste eethuis ter wereld!"

Pipo bestelt een glas melk en twee ijsjes en zucht dan diep. „Het is pas elf uur in de ochtend," zegt hij, „maar ik voel me al reuze moe! Dat komt door al die overdreven aanstellers met hun vermoeiende opschepperij! Waarom kunnen ze niet gewóón doen, waarom doen ze zo geweldig? Zouden ze ergens bang voor zijn?"

Petra en Toj-Toj likken aan hun ijsjes (het lekkerste en duurste ijs ter wereld). Zij vinden het hier wel een grappig land, met al die grote mensen die zo overdreven doen! Ze stappen weer op en dwalen verder door de straten en lanen, maar het is duidelijk dat Vlasco het sneeuwvosje het spoor van de diamantdieven kwijt is; hij snuffelt nog wel wat rond, maar dat is meer uit verlegenheid. Pipo vraagt een keer de weg aan een appelenkoopman, maar die man begint weer zo overdreven op te scheppen, dat onze clown vlug doorloopt.

„Sapperdeflap," kreunt Pipo, „ik krijg hier de ergste hoofdpijn ter wereld! Het enige waar ik niet tegen kan, is het gepraat van opscheppers, en de Blauwlanders zijn de grootste, die ik oolt heb ontmoet. Ik begin gewoon een beetje radeloos te worden!"

Petra ziet wel dat haar papa Pipo zich niet lekker voelt en als ze ergens een agent ziet staan, neemt ze een kloek besluit.... Ze stapt regelrecht naar de agent toe en zegt: „Meneer de agent, wilt u me alstublieft iets vertellen? Wonen er hier in Blauwland soms ook dieven?"

De agent lacht verheugd. „Natuurlijk meisje," roept hij. „We hebben hier zelfs de beste dief ter wereld! Derde straat rechts en dan linksom het zeste huis, daar woont hij!"

Terwijl Petra de agent bedankt, krijgt Pipo weer wat moed. „Knap verzonnen, Petra," zegt hij. „De eenvoudigste manier is altijd om je aan de regels van zo'n land aan te passen, dat was ik vergeten! Bedankt voor het lesje!"

Opgewekt stappen ze met z'n drieën regelrecht naar het adres van de beste dief. Op de voordeur zit een naambordje „Rocco Rabarber," staat erop, „Grootste Dief ter wereld. Alleen Na Afspraak!"

„Mooi," roept Pipo. „We zijn terecht!"

Hij trekt aan de bel, maar er wordt niet opengedaan....

Plotseling begint Vlasco, het speurvosje opgewonden te snuffelen, hij heeft ergens de lucht van gekregen....

Met een vaartje trekt hij Petra aan de lijn om het huis van Rocco Rabarber heen. Pipo en Toj-Toj rennen er achteraan. Op het stoepje van de achterdeur zit een klein, harig mannetje! Hij kijkt niet zo verwaand als de andere Blauwlanders, hij ziet er zeer treurig uit.

„Het is trouwens geen Blauwlander!" roept Pipo. „Allemoppen, het is een Diepfries! De overgelopen Diepfries, de handlanger van de dieven! We zijn toch op het goede spoor!"

VOLGENDE WEEK:
BIJ KONING SNOB DE GROTE

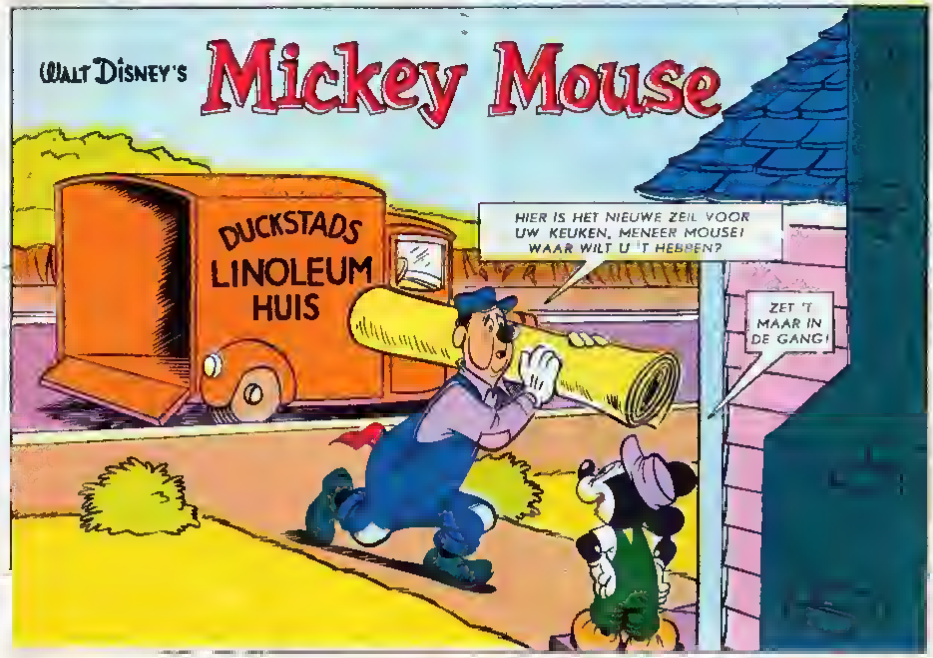
WALT DISNEY'S
Mickey Mouse
DUCKSTADS
LINOLEUM
HUIS
HIER IS HET NIEUWE ZEIL VOOR UW KEUKEN, MENEER MOUSE! WAAR WILT U 'T HEBBEN?
ZET 'T MAAR IN DE GANG!

ZAL IK ZO GAUW MOGELIJK IEMAND STUREN OM HET VOOR U TE LEGGEN?
NEE, DANK U IK DOE 'T ZELF! IN DIT BOEK JE STAAT PRECIES HOE IK 'T MOET DOEN!
DOE HET ZELF

O, DAN ZAL 'T WEL VOOR ELKAAR KOMEN!
JA HOOR, IK SPEEL 'T WEL KLAAR!
DAT HAD JE GEDACHT!

DE MENSEN ZIJN VEEL TE GEMAKZUCHTIG TEGENWOORDIG ZE LATEN ALLES AAN ANDEREN OVER EN HET IS JUIST ZO LEUK OM 'T ZELF TE PROBEREN!

HET IS OOK GEZOND JE KOMT NOG EENS IN BEWEGING!

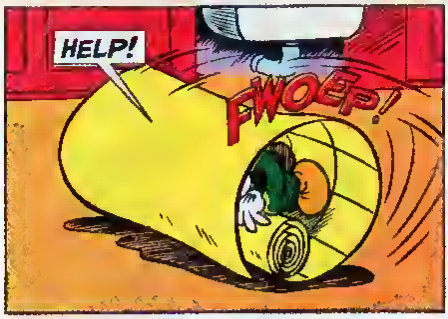
HELP!
FWOEP!

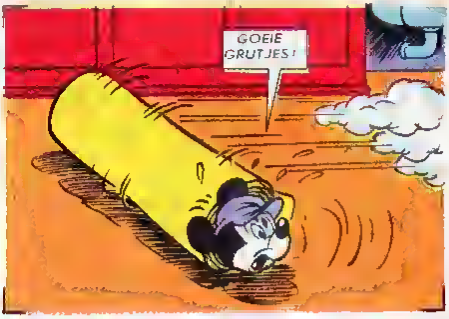
GOEIE GRUTJES!

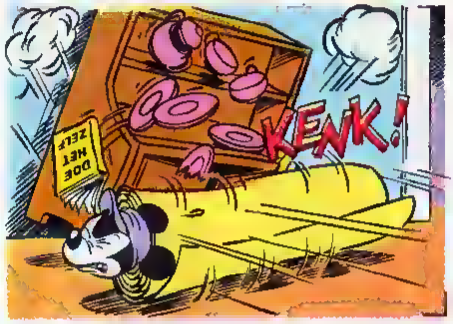
KENK!
DOE HET ZELF

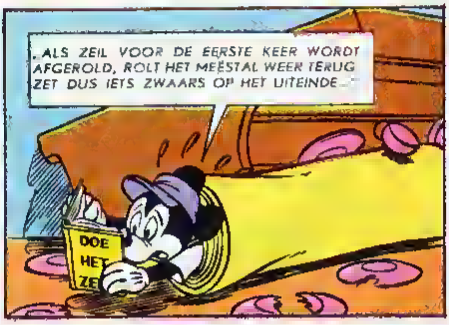
ALS ZEIL VOOR DE EERSTE KEER WORDT AFGEROLD, ROLT HET MEESTAL WEER TERUG ZET DUS IETS ZWAARS OP HET UITEINDE...
DOE HET ZE

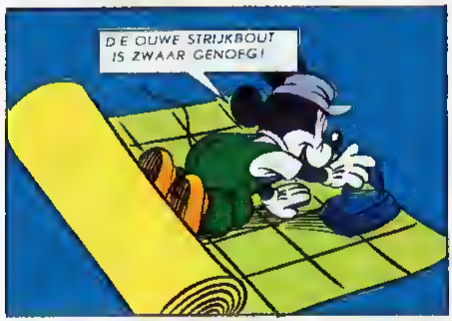
DE OUWE STRIJKBOUT IS ZWAAR GENOEG!

GEWOON EEN KWESTIE VAN VERSTAND GEBRUIKEN!

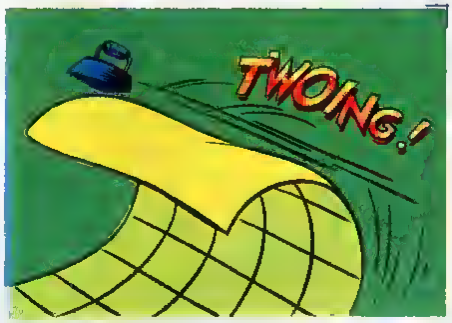
TWOING!

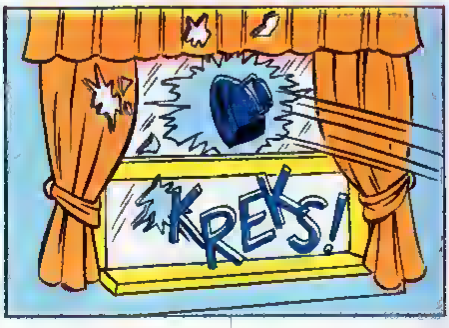
KREKS!

ALS DAT NIET HELPT MOET IEMAND ER OP GAAN STAAN
DOE HET ZEL

IK ZAL GOOFY BELLEN OF HIJ HIER WIL KOMEN MAAR IK VERWACHT EIGENLIJK NIET VEEL HULP VAN HEM!

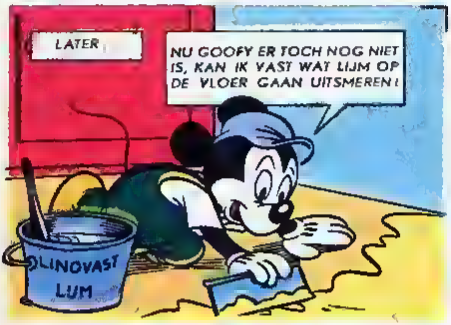
LATER
NU GOOFY ER TOCH NOG NIET IS, KAN IK VAST WAT LIJM OP DE VLOER GAAN UITSMEREN!
LINOVAST LIJM

HALLO, MICKEY! DAAR BEN IK DAN!
KIJK UIT, GOOFY!

POING!

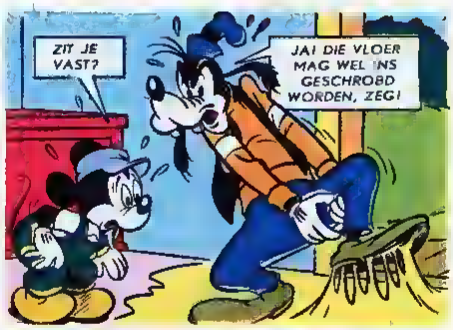
ZIT JE VAST?
JA! DIE VLOER MAG WEL 'NS GESCHROBD WORDEN, ZEG!

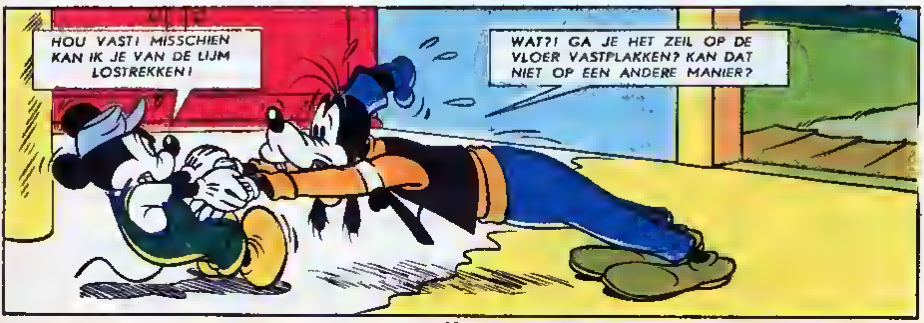
HOU VAST! MISSCHIEN KAN IK JE VAN DE LIJM LOSTREKKEN!
WAT?! GA JE HET ZEIL OP DE VLOER VASTPLAKKEN? KAN DAT NIET OP EEN ANDERE MANIER?

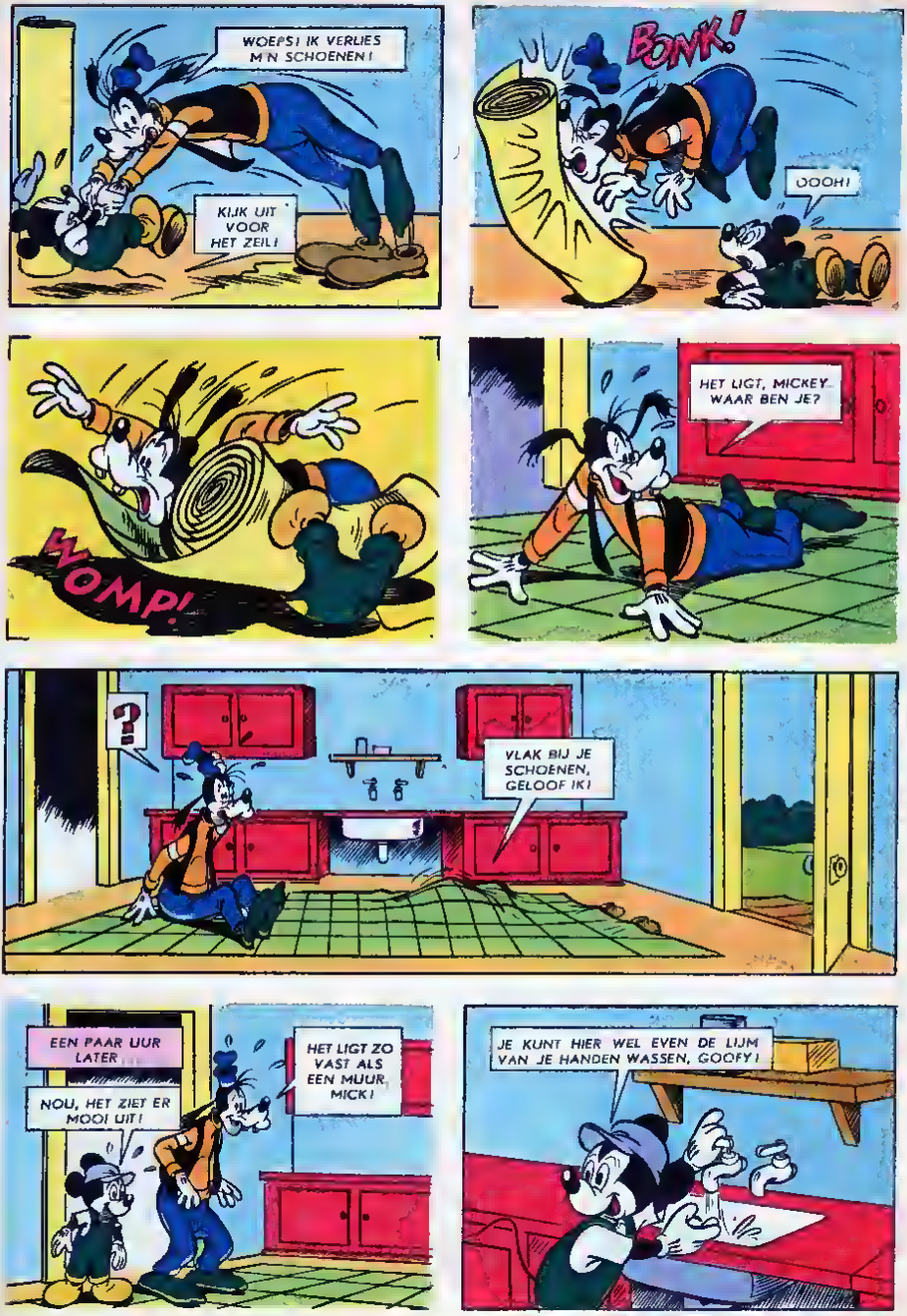
WOEPS! IK VERLIES M'N SCHOENEN!
KIJK UIT VOOR HET ZEIL!
BONK!
OOOH!
WOMP!
HET LIGT, MICKEY... WAAR BEN JE?
?
VLAK BIJ JE SCHOENEN, GELOOF IK!
EEN PAAR UUR LATER
NOU, HET ZIET ER MOOI UIT!
HET LIGT ZO VAST ALS EEN MUUR, MICK!
JE KUNT HIER WEL EVEN DE LIJM VAN JE HANDEN WASSEN, GOOFY!

HET WATER LOOPT NIET WEG! DE GOOTSTEEN ZIT VERSTOPT!

DIT SPUL ZAL WEL HELPEN! MAAR WEES VOORZICHTIG WANT HET MAG NIET OP JE KLEREN OF OP DE VLOER KOMEN!
KLIENOL LOST ALLES OP

HET SIST EN SPETTERT WEL ERG, HÈ? EH DE GOOTSTEEN BLIJFT EVEN VERSTOPT ALS IE WAS!
HMM!
BLOEB! BLUB!
SPLETS!
SPUT!

IK DURF ER NIET MEER VAN DAT SPUL IN TE GOOIEN! IK GA DE LOODGIETER HALEN!

IK HEB ANDERS N VEEL BETER PLANNETJE!

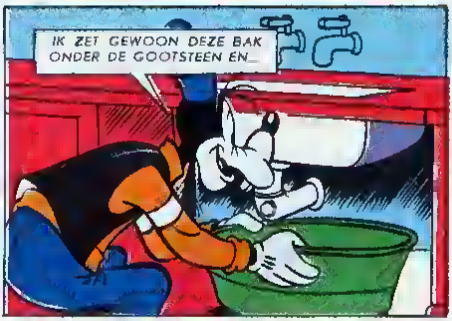
IK ZET GEWOON DEZE BAK ONDER DE GOOTSTEEN EN...

SCHROEF DEZE DOP LOS DAN KAN IK DE BUIS ERAF HALEN!

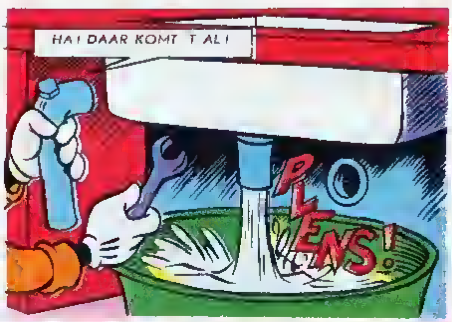
HA! DAAR KOMT 'T AL!
PLENS!

MOOI ZO! HELE MAAL DROOG!
TJA, JE BENT SLIM OF JE BENT T NIET!
NU MOET IK DAT GEVAARLIJKE SPUL WEGMIKKEN!
DOOR DE GOOTSTEEN DAT IS T VEILIGST!
NU KAN 'T GEEN KWAAD MEER!
HELLEPIE! IK BEN VERGETEN DE DINGES AAN DE HOE HEET 'T VAST TE SCHROEVEN!
PSSS!
PLETS!
PSSS!
LATER
MET EEN LOODGIETER ALLEEN RED JE 'T NIET, VRIEND!
HELP!
BESTE MICKEY IK BENEEN SUFFEN
Goofy

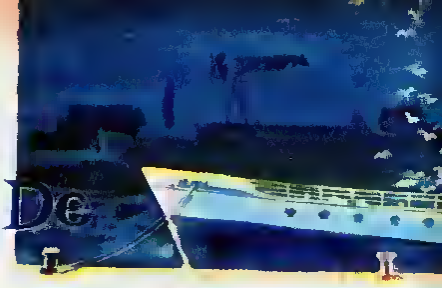

RUMOER OM DE

Jane en Jerry Conway gaan met hun vriend Brian Harvey naar Nederland om een zeiljacht op te halen dat Brian heeft geërfd van zijn oom Harry Loader, die bij een explosie aan boord van het jacht omkwam. Bij hun vertrek uit Londen wordt Brian aangereden door een onbekende — er was duidelijk opzet in het spel. Een zekere meneer Stratton biedt een bedrag voor het jacht dat ver boven de waarde ligt. Waarom is de Dolfijn hem zoveel waard? Aan boord van de boot die hen naar Hoek van Holland brengt blijkt ook de man te zijn die Brian met zijn wagen aanreed ....

DEN ogenblik zwegen de beide Conway's terwijl ze achter Brian aan het dek oplliepen in de schaduw van de brug. Nu ze over de eerste schok van Brians ontdekking heen waren, zag Jerry wel in dat de aanwezigheid van iemand die Brian uit de buurt van de *Dolfijn* wilde houden, heelemaal niet zoiets verwonderlijks was. Het betekende niet dat de man Brian op het spoor was gekomen — Jerry was er zelfs van overtuigd dat hij hen niet had gezien toen hij in hun richting keek —, het betekende alleen dat hij, als hij belang had bij de boot van Harry Loader, zeker naar Oosterloo zou gaan. En dan was het vanzelfsprekend dat hij de Harwichboot nam.

„Weet je zeker dat hij de chauffeur was van de auto, Brian?" vroeg Jane angstig.

„Absoluut zeker," mompelde hij. „Ik zou dat gezicht overal herkennen, omdat hij zo woest naar mij keek vanuit de auto. Maar ik geloof niet dat hij ons daarnet heeft gezien."

„Dat staat voor mij ook vast," stemde Jerry in. „Maar als hij jou in de gaten krijgt, kon het weleens gevaarlijk worden. Laten we in ieder geval zorgen dat we naar Oosterloo komen, voordat hij een nieuwe stunt kan bedenken. Jij kunt beter uit zijn buurt blijven." En hij stelde hun een plan voor dat hem het veiligste leek en waarbij ze tegelijkertijd een oog op de geheimzinnige figuur konden houden.

„Als Jane en jij nu in onze hut gaan zitten," vervolgde hij, „dan ga ik naar de lounge en houd hem in de gaten. Hij kent me niet, dus het hindert niet als het hem opvalt. Dan komen we er achter of hij alleen reist. Ik ga hem achterna als hij naar zijn hut gaat en kom bij jullie terug als hij gaat slapen."

Boven aan de trap verliet Jerry de twee anderen en slenterde naar de lounge; hij had alle tijd om rustig naar de man te kijken, maar er gebeurde niets verdachts. Toen de man opstond, volgde Jerry hem naar het benedendek, schreef het nummer van zijn hut op en liep toen terug door de gang naar de hut waar de anderen wachtten.

„Niets te rapporteren, behalve dat hij alleen is en dat zijn hut op dit dek ligt," vertelde hij hun, terwijl hij op de rand van zijn kooi ging zitten. „Hij zit dus fijn dicht bij ons en we kunnen hem morgenochtend goed in het oog houden."

„Wat bedoel je, Jerry, met hem morgenochtend goed in het oog houden?" Brian fronste zijn wenkbrauwen.

„Nou, ik dacht dat het het beste was hem achterna te gaan en te kijken welke trein hij in Hoek van Holland neemt." Hij zweeg peinzend. „Het ligt voor de hand dat hij naar Oosterloo gaat en als

EEN NIEUW, SPANNEND AVONTUUR DOOR GEOFFREY MORGAN, GEILLUSTREERD DOOR G. VAN STRAATEN

hij de boottrein neemt, moeten we weten in welke coupé hij zit, zodat je hem uit de weg kunt blijven. Je kunt nooit weten, hij zou zelfs op het laatste moment nog een vuiligheidje kunnen uithalen."

Brian knikte bedachtzaam.

„De steward komt om zes uur ons ontbijt brengen," vervolgde Jerry. „Dan neem ik mijn koffer en ga bij de trap wachten tot die man uit zijn hut komt. Daarna volg ik hem door de douane en kijk in welke coupé hij gaat zitten. Ik zie jullie dan wel op het perron."

De overtocht was kalm en het plan verliep uitstekend, maar toen Brian en Jane ongeveer tien minuten voor het vertrek van de trein naar het noorden Jerry op het perron ontmoetten, zagen zij tot hun verwondering dat hij wezenloos naar ben stond te kijken.

„Wat zie je wit, kerel," begroette Jane hem. „Wat is er gebeurd?"

„Iets wat we niet hadden verwacht," antwoordde Jerry droogjes. „*Ik* snap er geen snars van. Die man heeft de trein naar Amsterdam genomen. Over hem hoeven we ons tenminste niet meer ongerust te maken."

DOLFIJN

Het was een vreemde geschiedenis, maar Brian voelde zich toch opgelucht dat hij zich de rest van de reis niet meer hoefde te verstoppen. Ze konden nu tenminste rustig bij elkaar gaan zitten zonder op iedereen die door de gang liep, te hoeven letten.

De trein zette zich in beweging en het eerste gedeelte van de reis verdiepten ze zich nog eens in de hele kwestie.

„Ik geloof," zei Brian toen, „dat er grote kans bestaat dat hij naar Amsterdam is gegaan om iemand te ontmoeten..."

„De man die heeft geprobeerd de *Dolfijn* te kopen — Stratton?" vroeg Jan.

„Best mogelijk," knikte Brian. „Maar of hij nu wel of niet een afspraak heeft met iemand in Amsterdam, in elk geval ben ik er zeker van dat we hem vroeg of laat in Oosterloo zullen zien."

Jerry dacht dit ook.

„Het is een troost," voegde hij er aan toe, „dat wij daar vóór hem zullen aankomen."

Nieuwwouden was een typisch Fries stadje. Het centrum van het hoge noorden, waar de grote markten werden gehouden. Oude huizen lagen aan smalle straten, waar het vele verkeer moeilijk doorheen kon komen. De buitenwijken waren uitgebreid met grote, moderne gebouwen. En buiten de stad begon het vlakke, Friese land met zijn weilanden en sloten. Scherp tekenden zich enkele windmolens af tegen de wijde horizon.

Oosterloo lag dertig kilometer verder naar de kust toe, zoals Jerry en Brian op de kaart zagen. Het plaatsje moest tegenover het eilandje Scherpendam liggen.

Hoewel de scheepswerf van Wiebe Meersen door de heer Houghton op de hoogte was gebracht van hun komst, wist Meersen toch niet de juiste dag waarop zij zouden aankomen. Er was dan ook niemand in Nieuwwouden aanwezig om hen op te wachten.

Ze stonden even met elkaar op het station te

overleggen, wat zij zouden doen. De spoorlijn naar het noorden hield hier op en ze moesten te weten komen hoe ze nu hun reis konden voortzetten. Tot hun teleurstelling hoorden ze aan het loket „inlichtingen" dat de bus naar Oosterloo pas die avond zou vertrekken. Een eerdere verbinding konden zij niet krijgen.

„U kunt beter een auto huren als u haast hebt," stelde het vriendelijke meisje dat aan het loket hielp, hun voor. „Die meneer daar moet ook naar Oosterloo." Ze wees op iemand die ook juist aan haar loket was komen vragen hoe hij zijn reis moest voortzetten. Toen zij sprak, keerde de man zich om en legde een kaartje dat hij had staan bekijken, op de toonbank. „Begrijp ik het goed, dat we in hetzelfde schuitje zitten?" glimlachte hij.

„Dat lijkt er wel op," antwoordde Brian voorzichtig. De man nam zijn kleine koffertje op en kwam dichter naar hen toe. Hij was van middelbare leeftijd, vrij groot met brede schouders. Een Engelsman, welbespraakt, en gekleed in een ruim tweed pak. Hij droeg een slappe vilten hoed en zijn haar begon aan de slapen grijs te worden.

„Ik wilde een auto huren," zei de vreemdeling. „En ik zou het prettig vinden als ik u een lift kon geven."

Ondanks het wantrouwen waarmee Brian en de Conway's iedereen bekeken die naar Oosterloo wilde, konden zij toch zo'n vriendelijk aanbod niet weigeren zonder onbeleefd te zijn. Bovendien wilden ze graag zonder verder uitstel het eind van hun reis bereiken. En op deze manier zouden zij ook nog te weten kunnen komen waarom hij naar dat kleine haventje aan de Friese kust reisde. „We willen graag mee betalen," zei Jerry. Met dit antwoord accepteerde hij het aanbod van de vreemdeling en de anderen waren het met hem eens.

„Dat is niet nodig," zei de man lachend. „Ik ben voor zaken op reis en mijn onkosten worden vergoed. Dat is helemaal in orde. Het is vanzelfsprekend dat je een auto moet huren, omdat er hier geen verbindingen zijn met de plaatsen aan de kust." Hij wendde zich weer tot het meisje van het loket „inlichtingen" en vroeg, waar hij een auto zou kunnen huren. Ze gaf hem het adres en wees hem, op een kaart van de stad, hoe zij daar konden komen.

Even later stonden zij buiten het station en zij vonden makkelijk de garage waar men voor langere of kortere tijd een auto kon huren. Het nam alles met elkaar een half uur in beslag. Toen reden ze de stad uit in een kleine, moderne auto. De Conway's zaten achterin met de bagage en Brian zat naast de bestuurder. De weg leek op een dijk die zich als een wit lint slingerde door de groene, vlakke weilanden.

De man reed voorzichtig en hij had al zijn aandacht nodig om de goede weg te vinden die naar Oosterloo leidde. Eindelijk wezen de borden duidelijk de richting aan. De man achter het stuur ontspande zich en hij begon te praten.

„'t Is vandaag eigenlijk te mooi weer om te werken," verklaarde hij. „Jullie zijn zeker met vakantie?"

„Hm..... ja," zei Brian aarzelend.

„Vakantie met een doel," viel Jerry in en pas toen hij het gezegd had vroeg hij zich af of hij niet beter zijn mond had kunnen houden. Hij wist niet wat Brian van plan was aan de vreemdeling te vertellen over de reden van hun tocht. Hij bedacht dat het Brians zaak was en dat daarom hij alleen kon beslissen wat zij wel en wat zij niet zouden zeggen.

„Dat klinkt opwindend," zei de man. „Maar," ging hij voort, „laat ik me eerst voorstellen. Mijn naam is Maitland. Waar we allemaal dezelfde taal spreken, hadden we ons wel eens eerder aan elkaar voor kunnen stellen. In een kleine plaats als Oosterloo zullen we elkaar weleens tegen komen. Komen jullie uit Londen?"

„Ik kom uit Devonshire," vertelde Brian hem. „Mijn vrienden wonen in Suffolk. Mijn naam is Brian Harvey."

„En ik ben Jerry Conway," vulde Jerry aan. „Dit is mijn nichtje Jane Conway."

„Ik ben Canadese," voegde Jane eraan toe.

„Nou," lachte meneer Maitland, „jullie zijn een cosmopolitisch trio." Hij bleef even in gedachten zwijgen, zijn wenkbrauwen opgetrokken. Toen keek hij op zij naar Brian. „Jij heet Harvey, is het niet?"

„Ja, inderdaad — Brian Harvey." Hij keek hem scherp en vragend aan. — „Uit Devonshire?" vervolgde meneer Maitland. „Woon je in Exeter?"

„Eh — Ja" — Meneer Maitland keek geheimzinnig glimlachend naar zijn liftertje. „Ga jij soms naar Oosterloo in verband met die boot?"

„Nou — eh — hoe weet u dat?" Brians aarzelende vraag verried dat hij even een schok had gevoeld door de woorden van meneer Maitland. Jane en Jerry, achter in de auto, voelden zich al even onbehaaglijk. „Toen je je naam noemde, ging er een lichtje bij me op en ik raadde het daardoor," legde meneer Maitland vriendelijk uit. „Het is niet zo moeilijk de gevolgtrekking te maken dat we voor hetzelfde belangstelling hebben. Het betreft de *Dolfyn*, is het niet?"

„Eh — ja" stamelde Brian, ontsteld door deze mededeling. Hoe wist hij het — en, wat nog belangrijker was, wat had hij te maken met de *Dolfyn?*

Na Stratton blijkt nu ook meneer Maitland bijzondere belangstelling te hebben voor de Dolfijn. Welk geheim verbergt het jacht?

Vele landen hebben 't 100-jarig bestaan van hun spoorwegen met de uitgifte van een speciale zegel (of aerie zegels) herdacht Nederland deed dit in 1939, toen een zegel met aen oude locomotief en één met een modern elektrisch treinstel arop verschenen. Oostenrijk gaf twee jaar eerder een serie van drie uit met de afbeelding van een reusachtige stoomloc Nu 25 jaar later herdenkt men in dat land het 125-jarig bestaan van de spoorwegen met één zegel, waarop oud en nieuw materieel zijn verenigd Je ziet 'n grote zes-assige elektrische locomotief, die lange D-treinen met flinke snelheid tegen de bergheilingen kan optrekken, met daarboven een schim van de „Austria", Oostenrijks eerste loc, met daarachter 'n eerste-klasse-wagon uit 1837. Deze zegel verscheen in november 1962.

ONS ZIEKENLIJSTJE

GEERTJE DE KONING is 3 jaar en zij moet nog een tydje in bad blijven. Wie stuurt haar 'ns een brief of een kaart? Haar adres is: Zaal 6, Beatrixoord, Appelscha
FRANSJE HAAGMANS is 8 jaar en al een hele tijd ziek Hij zou heel blij zijn met wat post Zijn adres is: Huize De Esch, Vaals
CAROLE GOUWENS is 1½ jaar en zij is dol op mooie gekleurde kaarten Sturen jullie haar eens wat? Haar adres is. Zaal 7, Rott. Zeehospitium, Katwijk aan Zee
TRUDY LINSCHOTEN is 16 jaar en zij moet nog een poosje in het ziekenhuis blijven. Ze zou graag wat post willen krijgen en zij spaart foto's van filmsterren Haar adres is: Kamer B3, Goois Kinderziekenhuis, Bussum.
Peter van Beers, San. de Klokkenberg, Breda, Geert Berghuis, Schalkhaar, en Harrie Geurts, Hengelo, bedanken allen die hen hebben hedaeht, hael hartelijk!

OPSPORING VERZOCHT

Ditmaal zijn het muziekinstrumenten die wij in deze zinnen verborgen houden In elke zin staat er één Probeer ze op te sporen!

1 Je leest „Romance" toch ook?
2 Dit geldt niet voor Gelderland.
3 Men liet het zwembassin leeglopen

Opl. 1 trom, 2. orgel, 3 bas

dijtjes en datjes van Donald Duck

GEMAKKELIJK TELEFOONNUMMER

In Tokio heeft men een telefoonnummer, dat je kunt draaien als je antwoord wilt hebben op allerlei vragen of problemen Je kunt bijvoorbeeld horen wat de kortste weg is tussen twee plaatsen, welke soort vis in een bepaalde tijd van het jaar het beste kan worden gegeten, wat een moeder moet doen om haar dochtertje het duimzuigen af te leren en als vader 's avonds zijn zoontje helpt met het huiswerk en de som is zó moeilijk, dat geen van beiden het weten, geeft dit telefoonnummer uitkomst!

INVITATIEKAARTJE

Hier is een leuk voorbeeld voor een invitatiekaartje, dat je naar je vrienden of vriendinnetjes kunt sturen, als je hen op je verjaardagsfeestje uitnodigt
Knip tekening 1 langs de buitenste lijnen uit en plak hem op tekenpapier. Is het plaksel droog, dan vouw je het papier langs de stippellijn zó dubbel, dat het hoofd van de kabouter naar binnen valt en het kaartje er uitziet als tekening 2 aangeeft.

TOM POES en de ZONNEBRIL

WANNEER HEER BOMMEL DE VREEMDE ZONNEBRIL OPZET, RAAKT HIJ IN EEN ZORGELOZE, VROLIJKE STEMMING, DAT VINDT HIJ ERG PRETTIG, MAAR ANDEREN WAARDEREN HET MINDER.

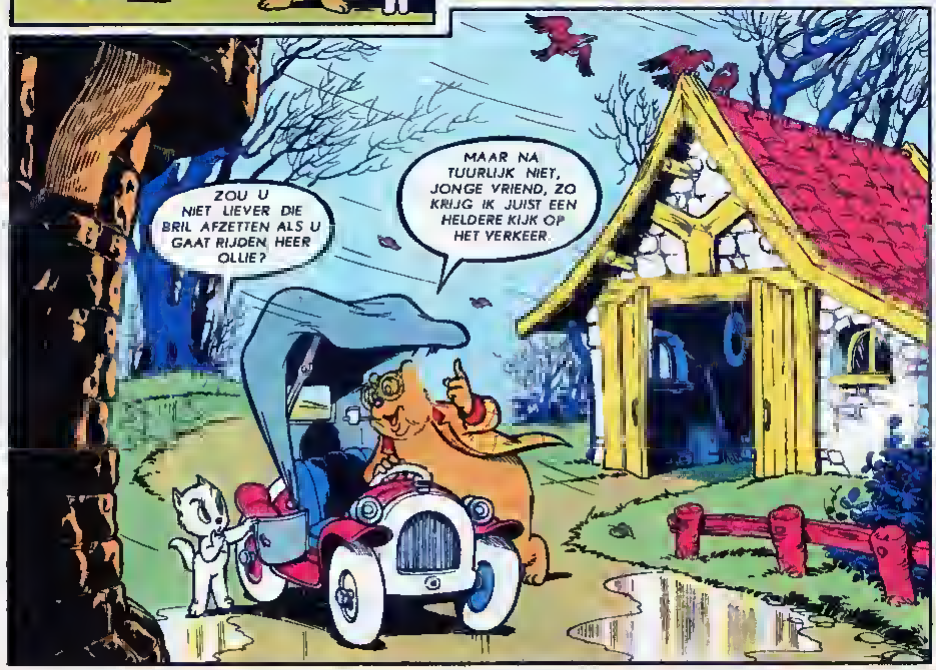

KIJK AL DIE MENSEN TOCH 'NS DANSEN EN SPRINGEN, TOM POES, IS HET GEEN VROLIJK GEZICHT?

U RIJDT VEEL TE ONVOORZICHTIG, HEER OLLIE PAS TOCH OP!

MAAR HEER BOMMEL PASTE NIET OP, WANT HIJ ZAG DE VERSCHRIKTE VOETGANGERS MET HÉÉL ANDERE OGEN...

ZEI JE DAT IK ONVOORZICHTIG RIJD, TOM POES? HAHA, HOE KOM JE ERBIJ!

HELP! EEN WEGPIRAAT!

WAT IS ER, VRIEND? KAN IK JE ERGENS MEE HELPEN?

NOG GRAPJES OOK, HÈ? WACHT MAAR. IK ZAL JOU WEL EENS LEREN!

JE MAG ME BEST IETS LEREN, HOOR. WIJ BOMMELS ZIJN ERG LEERGIERIG. OP SCHOOL HAD IK ALTIJD MOOIE CIJFERS!
OPSCHEPPER! IK ZAL JOU ES EEN TOONTJE LAGER LATEN ZINGEN!
IK MOET GAUW IETS DOEN, ANDERS KRIJGT HEER OLLIE 'N PAK SLAAG.
HELA!
W-WAT DOE JE, TOM POES?
HÉ, WAT IS DAT?
HM, IK SCHIJN 'N AANRIJDING TE HEBBEN VEROORZAAKT. ACH, WAT NAAR! JIJ HEBT ONDER HET RIJDEN MIJN AANDACHT AFGELEID MET JE GEZANG, TOM POES! HEEL ONVOORZICHTIG VAN JE!
KOM, KOP OP. IK BEN ER JUIST BLIJ MEE.
REUZE AARDIG, DAT JULLIE ZULKE LEKKERE APPELMOES HEBBEN GEMAAKT VAN MIJN APPELTJES! WEL BEDANKT, HOOR. LATEN WE HET GAAN VIEREN MET EEN GLAASJE. IK TRAKTEER!
NU KAN IK VOORTAAN ELKE DAG APPELMOES ETEN! HEERLIJK! EN WAT ZAL MOEDER DE VROUW BLIJ ZIJN.

©1963 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

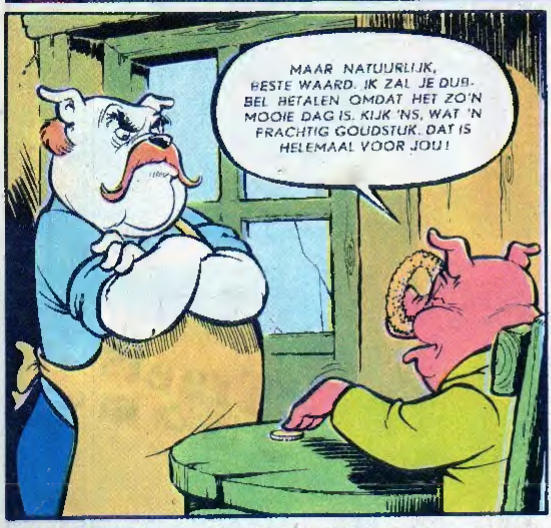

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Tim
BRINGSSJ
AAAAHH!

DAT ZAG IK NU EENS NET TIM, DAT KOST JE STRAFWERK, VRIENDJE! EN NIET ZO WEINIG! 3000X IK MAG NIET VOETBALLEN VOOR SCHOOL!

3000X, DAS EEN BOEL! WE MOETEN HEM HELPEN!
NATUURLIJK, WE HEBBEN ALLEMAAL GEVOETBALD!
ALLICHT!

MAAK JE GEEN ZORGEN, TIM! HET Z'N ALLEN IS HET ZO GEPIEPT! KOM MEE ACHTER DE SCHUTTING!
PRACHTIG, JONGENS! DAN TRACTEER IK!!!
.....

HOERA! HOOR JE DAT .....
HÉ, JONGENS!!! IK HEB TREETS!
HEERLIJK, ZEG, TREETS!
IK EET HET VAAK!
TOCH WEL AARDIG DAT STRAFWERK!

MN BALPEN IS LEEG!
GEEFT NIET: WE HEBBEN NOG TREETS
SCHRIJF JE VOETBALLEN MET EEN F OF EEN V?
HEERLIJK! JE KUNT ER IEDEREEN VAN TRACTEREN, ZÓVEEL ZITTEN ER IN 1 ZAKJE!
Treets

25 ct
Mars
Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE